

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
Maailmankaikkeuden syntyhistoria Tamila Ragimova, Kolumbia	1
Palvelu on etuoikeus Phil Taylor, Yhdysvallat	7
Kolme planeettamme kohtaloon vaikuttavaa tekijää Neil Waldrop, Yhdysvallat	9
Totuus, kauneus, hyvyys ja sinä Richard E. Warren, Yhdysvallat	13
Mitä kohtaamme ulkoavaruudessa William Sadler, Jr., Yhdysvallat	15

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja Suzanne Kelly
skelly@wtmi.net
Apulaistoimittaja **Alice Arkens**
alicearkens@yahoo.com
Käännöskoordinaattori Alain Cyr
alain_cyr@sympatico.ca
Käännösvastaava (ranska) **Jean Royer**
Käännösvastaava (espanja) **Olga López**
Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**
Taitto **Verner Verass**
Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi ja Seppo Kanerva**
Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada
gaetan.charland3721@videotron.ca
Varapresidentti – **Merindi Swadling** – Australia
merindi@hotmail.com
Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA
makurtz04@maplenet.net
Sihteeri – **Susan Owen** – USA
susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA
documentit@comcast.net
Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta
Garyurantia@aol.com
Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia
vern@design.com.au
Konferenssikomitea – **Phil Taylor** – USA
philtaylor@mindspring.com
IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA
ricklyon@tctc.com
Opintoryhmäkomitea – puheenjohtaja **James Woodward** – USA
ubstydygroups@urantia-uai.org
Levityskomitea – puheenjohtaja Michael MacIsaac – Ruotsi
mmacisaac@gmail.com
Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta
chrismoseley50@yahoo.com
Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA
ghtb@earthlink.net

Pääkirjoitus

Tervehdys teille, *Urantia-kirjan* ja *UAI Journalin* lukijatoverit!

Tervetuloa *UAI Journalin* syyskuun 2009 numeron pariin! Tässä syysnumerossa aloitamme älyllisen seikkailumme avaruudessa Medellinistä, Kolumbiasta, kotoisin olevan Tamila Ragimovan teleskoopilla ja sanallisesti tuotetuin visualisoinnein. Kirjoituksessaan ”Maailmankaikkeuden syntyhistoria” Tamila kuvaa erinomaisesti tähtimaailmojen luomiseen liittyviä näkökohtia meidän universumissamme ja sen tuolla puolen käyttäen hyväksien niihin liittyviä *Urantia-kirjan* tekstikohtia. Meitä valistetaan sekä mielikuvin että spekulatiivoin, samalla kun meitä muistutetaan siitä, että ”Tiede ei kulje suoraviivaisesti; mikä tänään näyttää lopulliselta ja matemaattisesti perustellulta, saattaa huomenna syrjäytyä rohkeamman ja todellisemman idean tieltä.” Tässä lausunnossa heijastuu se, mihin Niels Bohr viittasi sanoessaan: ”Syvällisen totuuden vastakohta voi hyvinkin olla toinen syvällinen totuus.” Seikkailu jatkuu!

Toisena on Phil Taylorin kirjoitus ”Palvelu on etuoikeus”, essee, jonka hän esitti saarnanaan North Charlestownin metodistikirkossa New Hampshirissa. Tässä retrospektiossa Phil kertoo palvelukokemuksesta, joka johti omakohtaiseen oivallukseen hänen saadessaan selville, että ”palvelemisessa on yhtä lailla kyse tarpeeseen vastaamisesta kuin siitä, että palvelija tulkitaan jumalallisen ilmoituksen lähteeksi.” Phil on tunnettu uskontojen välisestä työstä ja palvelee todellakin ihmiskuntaa.

Kolmantena Neal Waldrop kunnioittaa jälleen kerran lehteämme kirjoituksellaan. Hänen artikkelinsa vie meidät ”planeettamme kohtaloon vaikuttavalle kolmelle tielle”, ja se alkaa filosofialla, vaihtuu sitten veljeyden kokemukseen ja lopulta ohjaa meidät väistämättä *idealistic palvelun* tielle, josta hän toteaa: ”idealistic palvelun tie ei muodosta ainoastaan puitteita ihmisten väliselle yhteistyölle vaan merkitsee myös kumppanuutta Jumalan ja

hänen enkeleidensä kanssa.” Neal lisää jatkuvasti ymmärrystämme niitä ihanteita kohtaan, joita hänelle on kertynyt *Urantia-kirjan* pitkäaikaisen opiskelun kuluessa.

Kirjoituksessa ”Totuus, kauneus, hyvyys ja sinä” meille annetaan houkutteleva ennakkonäyte Richard E. Warrenin myöhemmin ilmestyvästä teoksesta *Totuus, kauneus ja hyvyys* *Urantia-kirjassa*. Tässä ensimmäisessä luvussa Rick tekee osuvan yhteenvedon kolminaisesta käsitteestä, johon meidän ymmärryksemme jumalallisuudesta perustuu: ”Isä Jumala haluaa antaa sinulle lahjaksi maailmankaikkeuden kiedottuna hienoimpaan kankaaseen, mitä kuvitella saattaa. Sen keskipisteessä ovat elävä totuus, rajaton kauneus ja ikuinen hyvyys – toisin sanoen Isä ja Paratiisin-koti.” Aaaaaah! Mikään paikka ei vedä vertoja kodille!

Tämä numero huipentuu Bill Sadler Jr:n morontiaaliseen luokkahuoneeseen ja sen myötä teemme täyden kierroksen matkalla tunnettuun ja tuntemattomaan, ”sille planeetalle” ja sen ulkopuolelle. Yrittäessään vastata seuraavaan kysymykseen tällä teoreettisella yllätyshyökkäyksellään tulevaisuuteen Bill tekee tämän galaktisen kysymyksen: ”Kuinka suuri on ensimmäinen ulkoavaruuden taso? No niin, se alkaa levittäytyä juuri nyt. Siellä valetaan betonia. Jakoa pienempiin osiin ei ole vielä tehty. Viemäreitä juuri rakennetaan. Ja on olemassa jo 70 000 ainekertymää – joista jokainen on superuniversumia suurempi.” Vau! Siellä ovat meidän naapurimme – ja tuolla, tuolla ja tuolla!

Aloitimme tämänkertaisen numeron alkuhetkestä, löysimme tarkoituksen, meille annettiin useita ohjeita, koskettelimme hengellisten tarpeiden kudosta ja tiirailimme mahdollista kohtaloamme. ”Sinne ja takaisin” – se on enemmän kuin vain erään Hobitin tarina!

Hyviä ja valaistuneita lukuhetkiä!

Suzanne Kelly

Suomentanut Jouni Nurmi

Maailmankaikkeuden syntyhistoria

TAMILA RAGIMOVA
Kolumbia

Tamila Ragimova on fysiikan tohtori ja asuu Kolumbian Medellinissä

Kahdeskymmenes vuosisata oli Maa-planeettamme kannalta ratkaisevan tärkeä. Viimeisten sadan vuoden aikana luonnon- ja muut eksaktit tieteet astuivat jättiläisharppauksen eteenpäin ja saivat aikaan suurta edistystä nykytek-

nologiassa. Sata vuotta on varsin lyhyt aika – itse asiassa vain elämän ikä –, mutta tämän lyhyen ajan kuluessa tiede ja teknologia ovat päässeet pitkälle.

Sata vuotta sitten sähkö puuttui vielä lähes kokonaan elämästämme; autojen, lentokoneiden,

puhelinjärjestelmien jne. aika oli vasta alkamassa. Mutta 1900-luvun lopulla lentäminen ei pelkästään maan tuntumassa vaan myös avaruudessa, satelliittiyhteydet, elinsiirtokirurgia ja ihmisen genomitutkimukset olivat jo pitkälle kehittyneitä. Nykytieteologian ansiosta elintaso on kehittyneissä maissa noussut merkittävästi.

Jokaisen tieteellisen löydön myötä astumme askelen eteenpäin aineen toiminnan ymmärtämisessä, mutta meidän on tiedostettava se, että kuta enemmän opimme, sitä enemmän meidän on vielä löydettävä.

Tiede ei kulje suoraviivaisesti; mikä tänään näyttää lopulliselta ja matemaattisesti perustellulta, saattaakin huomenna syrjäytyä rohkeamman ja todellisemman idean tieltä. Tieteen saavutukset ja teknologiset läpimurrot ovat nostaneet maisen tieteen ennenaikemättömälle jalustalle. Kahdenkymmenennen vuosisadan ihmisten mielessä on vallalla sellainen ajatus, että elleivät tiede ja matemaattiset laskelmat jotakin hyväksy, se ei ole totta. Useimmat nykyajan tieteenharjoittajat ovat melkoisen dogmaattisia; he eivät käsitä, että eksaktit tieteet kykenevät kuvaamaan vain planeettamme aineellisia prosesseja.

Fyysikot tekevät Etelä-Ranskassa toimivassa hiukkaskiihdyttimessä kokeita alkuräjähdysteorian vahvistamiseksi. He jättävät ilmiselvästi sellaisen mahdollisuuden väille huomiota, etteivät sen paremmin kokeet kuin edistyneimmätkaan matemaattiset laskelmat voi kuvata universumin syntyä. Maailmankaikkeus ei ole mekaaninen, eikä se koostu pelkästään tuntemastamme aineesta, vaan pikemminkin se koostuu energioista ja substansseista, jotka ovat planeetallamme vielä tuntemattomia.

Urantia-kirja sanoo:

[M]aailmankaikkeus ei ole mekaaninen eikä maaginen. Se on mielen luomus ja lainalainen mekanismi — universumi — on mielen suunnittelema, mielen luoma ja mielen hallinnoima. Mutta universumien universumin jumalallinen mekanismi on yhtä kaikki liian täydellinen, jotta siinä ihmisen fniittisen mielen luomilla tieteellisillä menetelmillä havaittaisiin jälkeäkään infiniittisen mielen ylivaltiudesta. Sillä tämä luova, hallitseva ja ylläpitävä mieli ei ole aineellista mieltä eikä luodun olennon mieltä, vaan se on henkimieltä, joka toimii luojalle kuuluvilla jumalallisen todellisuuden tasoilla ja tasoilta [42:11.1–2].

Urantia-kirjassa esitetään selvitys aineen alkupe- räisestä ilmaantumisesta. Se on väite, joka ei löydä vastakaikua alkuräjähdysteorian laskelmista. Lisäksi *Urantia-kirja* kuvailee maailmankaikkeuden rakentumista vaiheittain, Paratiisin energian muuntumista aineeksi ja avaruuden kappaleiden rakentumista tähtisumuista.

Luomistuloksen keskus

Urantia-kirja esittää maailmankaikkeuden rakenteen koostuvan erilaisista kosmisista tasoista. Koko luomistuloksen maantieteellisessä keskuksessa

on ikuinen Paratiisin Saari, kokonaisuniversumin jättäjäismäisin kosminen kokonaisuus. Paratiisi ei ole sfäärimäinen, vaan muista kosmisista kohteista poiketen se on litteä ellipsoidi. Paratiisi on paikallaan pysyvä saari ajallisuuden ja avaruuden ulkopuolella. Tämän vuoksi sen alueet ovat absoluuttisia ja monilta, ihmismielen käsityskyvyn ylittäviltä tarkoituksiltaan käyttökelpoisia.

Paratiisi toimii lähtökohtana universumin suunnanmäärittämisessä; siitä käsin määritellään pohjoinen, etelä, itä ja länsi. Keskussaari on perusmuodoltaan litteä, ja se jakautuu kolmeen toiminta-alueeseen: ylä-Paratiisiin, Paratiisin reuna-alueeseen ja ala-Paratiisiin.

Ylä-Paratiisi on Universaalisen Isän, Iankaikkisen Pojan ja Äärettömän Hengen asuinsija. Reuna-aluetta käytetään osin kuljetusserafien ja muiden matkaajien saapumis- ja lähtökenttänä. Alueelta löytyvät myös tiettyjen, seitsemään superuniversumiin suunnattujen paratiisienergioiden transmissioasemat. Saari on tarpeeksi suuri tarjotakseen tilan sellaisille paratiisitoiminnoille, jotka ovat ihmismielen käsittämättömissä (11:4).

Paratiisin mittasuhteita ei paljasteta, mutta ellipsoidin pitempi halkaisija on kuudesosan lyhyempää pitempi. Paratiisin konkreettinen substanssi on homogeeninen avaruusvoimavaruuden organisoituma, jollaista ei tavata mistään muualta koko maailmankaikkeudessa. Kyseinen substanssi tunnetaan absolutumina. *Tämä Paratiisin lähdesubstanssi ei ole elotonta eikä elävää; se on Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen alkupe- räinen ei-bengellinen ilmentymä; se on Paratiisi, eikä Paratiisista ole kaksosoiskappaletta [11:2.9].*

Ala-Paratiisi generoi puhdasta substanssia, josta monien muodonmuutosten jälkeen tulee universumivoimaa, kosmista perusainetta. Ala-Paratiisin keskivyöhyke toimii kuin jättäjäismäinen sydän, jonka lyönnit lähettävät avaruusenergian virrat kohti fyysisen avaruuden ääriä. Tämän energian kaikki muodot ja vaiheet kulkevat maailmankaikkeuden läpi tiettyjä virtapiirejä pitkin ja palaavat Paratiisiin tiettyjä teitä. Tämän energian kierto kestää Urantian aikaa yli vuosimiljardin.

Paratiisin Saareen kuuluu keskusgravitaatio, joka tunnetaan **absoluuttisena gravitaationa**. Sen otteessa on jokainen avaruuden taivaankappale ja energia. Absoluuttinen gravitaatio vaikuttaa universumiluomuksen erilaisten avaruustasojen ellipsinmuotoisissa piireissä. Kaikki kosmiset reaalikohteet ja fyysiset kappaleet kiertävät Paratiisia valtavaa ellipsiä pitkin. Absoluuttinen gravitaatio eli Paratiisin gravitaatio on planeetallamme tuntematon. Maisten fyysikkojen tuntema gravitaatio on nimeltään lineaarinen eli paikallinen gravitaatio. Paikallinen eli lineaarinen gravitaatio kuuluu energian tai aineen sähköiseen vaiheeseen. Se vaikuttaa keskus-, super- ja ulkouniversumeissa siellä, missä sovelias materialisoituminen on jo tapahtunut.

Paratiisia ympäröi kolme seitsemäsfäristä kehää, jotka kiertävät sitä myötäpäivään. Ensimmäinen seitsemän sfäärin kehä kuuluu Universaalille

Isälle, toinen Iankaikkiselle Pojalle ja kolmas Äärettömälle Hengelle.

Läpäisty ja läpäisemätön avaruus

Paratiisin ulkopuolelta alkava avaruus jakautuu kahteen osaan: läpäistyn ja läpäisemättömään avaruuteen. Läpäisty avaruus ulottuu Paratiisiin nähden horisontaalisesti pohjoiseen ja etelään, ja se sisältää kaikki aineelliset universumit ja avaruuden energiat. Siihen kuuluvat Havonan keskusuniversumi, seitsemän superuniversumia ja neljä ulkoavaruuden kehää. Läpäisemätön avaruus ulottuu itä-länsisuunnassa pystysuoraan; mikään vahvuus tai energia ei sitä läpäise, ei myöskään läpäistyssä avaruudessa esiintyvä aine, voima tai presenssi. Pyrkieksäsi kuvittelemaan näiden avaruuden reservien volyymin ääriiivoja, ajattele tiimalasia tai Maltaan ristiä.

Läpäisty ja läpäisemätön avaruus ovat mukana keskeytymättömässä respiraatioprosessissa. Kun vaakasuoraan ulottumaan kuuluvat universumit laajenevat, samalla pystysuora, läpäisemätön avaruus supistuu, ja päinvastoin. Laajenemis- ja supistumisvaiheet kestävät noin kaksimiljardia vuotta (11:6).

Ala-Paratiisin sykähdykset, jotka säännöstelevät avaruusenergian ulos- ja sisäänvirtausta, ovat synkroniassa avaruuden laajenemis- ja supistumisjaksojen kanssa. Läpäisty avaruus on tällä hetkellä lähestymässä laajenemisvaiheen keskiväliä. Kummankin avaruusulottuman ulkorajat ovat nyt suunnilleen yhtä kaukana Paratiisista. Läpäistyn ja läpäisemättömän avaruuden välissä on niitä erottamassa lisäksi avaruuden rauhallisia vyöhykkeitä.

Fyysikko Edwin Hubblen vuonna 1929 suorittamat mittaukset galaksien etäntymisestä lienevät olleet läpäistyn avaruuden respiraatiosta tehtyjä havaintoja.

Kokonaisuniversumin ulkoavaruuden tasot

Universumien universumi ei ole mikään ääretön taso, rajaton kuutio eikä loputon ympyrä, vaan sillä on aivan varmasti omat ulottuvuutensa. Fyysisistä organisaatiota ja hallintoa koskevat lait todistavat lopullisesti, että koko valtava vahvuus-energian ja ainevoiman kokouma toimii perimmiltään avaruusyksikkönä, organisoituna ja koordinoituna kokonaisuutena. Aineellisen luomistuloksen havaittavissa oleva käyttäytyminen on todisteena siitä, että fyysisellä maailmankaikkeudella on määrätty rajansa. Lopullisen todisteen sekä maailmankaikkeuden kehämäisyydestä että sen rajallisuudesta tarjoaa se meille hyvin tuttu tosiasia, että perusenergian kaikki muodot kiertävät aina kokonaisuniversumin avaruustasojen kaartuvaa rataa Paratiisin gravitaation lakkaamatonta ja ehdotonta vetoa noudattaen [12:1.1].

Kokonaisuniversumin toinen toistaan seuraavista tasoista muodostuu läpäistyn avaruuden pääjakautumat – luomistuloksen kokonaisuus – eli organisoidut ja osittain asutetut tai organisoitavat ja asutettavat universumit. Kokonaisuniversumi

koostuu sarjasta elliptisiä avaruustasoja, jotka vuorottelevat suhteellisen rauhallisuuden vyöhykkeiden kanssa. Aine ja energia ovat ainaisessa liikkeessä, ne kiertävät aina eteenpäin suurten avaruuspiirien radoilla.

Edettäessä Paratiisista ulospäin läpäistyn avaruuden horisontaalisten ulottumien läpi kokonaisuniversumi muodostaa kuusi samankeskistä elliptisiä, Keskussaarta ympäröivät avaruuden tasot ovat:

1. Keskusuniversumi – Havona.
2. Seitsemän superuniversumia.
3. Ensimmäinen ulkoavaruuden taso.
4. Toinen ulkoavaruuden taso.
5. Kolmas ulkoavaruuden taso.
6. Neljäs ulkoavaruuden taso.

Kaikki kuusi tasoa kosmisten taivaankappaleiden aineeksi järjestyneine tai vielä järjestymättömine energioineen liikkuvat kehämäisesti Paratiisin ympäri. Kullakin tasolla esiintyvä liike on suunnaltaan naapuritasojensa liikkeen vastainen. Havonan Keskusuniversumi pyörii myötäpäivään, seitsemän superuniversumi vastapäivään, ulkoavaruuden ensimmäinen taso myötäpäivään ja niin edelleen.

Keskusuniversumi – Havona

Havona, Keskusuniversumi, luotiin suoraan Universaalisen Isän ja Iankaikkisen Pojan toimesta; sen luomisesta ei ole olemassa mitään muistiinmerkkintää. Tämä universumi on täydellinen sekä fyysiseltä konstituutioltaan että henkiolentoiltaan, jotka ovat täydellisiä olentoja vailla tarvetta kehityä. Havona muodostaa valtavan tason, ja siihen kuuluu miljardi asuttua planeettaa, jotka eivät tarvitse aurinkoa niitä lämmittämään (14:0).

Havonan miljardi maailmaa ovat järjestyneet seitsemäksi samankeskiseksi kehäksi, jotka ympäröivät välittömästi Paratiisin kahdenkymmenen yhden satelliitin kolmea rengasta. Havonan sisäkehässä (ensimmäisessä kehässä) on yli 35 miljoonaa maailmaa, ja uloimmassa eli kuudennessa kehässä niitä on yli 245 miljoonaa.

Maailmojen määrä kasvaa suhteessa sisäkehältä ulkokehälle mentäessä, niin että niitä kullakin kehällä on 35 miljoonaa enemmän kuin edellisellä. Havonan planeettakehät eivät mene päällekkäin, vaan Havona kiertää Paratiisin Saarta myötäpäivään yhdessä valtavan suuressa kehässä.

Fyysisestä näkökulmasta tarkasteltuina Havona ja Paratiisin kehät ovat yksi ja sama järjestelmä; niiden pitäminen erillään johtuu niiden toiminnallisesta ja hallinnollisesta eroavuudesta. Havonaa, Keskusuniversumia, kahtena ellipsinmuotoisena renkaana ympäröivät moninaiset pimeät massat eroavat merkittävästi mustista aukoista. Kyseiset gravitaatiokappaleet eivät sen kummemmin heijasta kuin absorboi valoa. Ne eivät reagoi fyysis-energiaaliseen valoon, ja ne ympäröivät Havonan verhotessaan ja kätkiessään sen jopa lähellä olevien, seuraavan avaruustason asuttujen universumi-

en näkyvistä. Pimeiden taivaankappaleiden sisempi vyö pyörii vastapäivään; ulompi pyörii myötäpäivään. Vuorotteleva liikesuunta, johon vielä liittyy pimeitten kappaleitten valtaisa massa, tasapainottaa niin tehokkaasti Havonan gravitaation, että ne tekevät Keskusuniversumista fyysisesti tasapainossa olevan ja täydellisesti vakaan luomuksen [14:1.9–14].

Pimeiden taivaankappaleiden sisempi vyö on putkimainen. Ulompi valtavien pimeiden gravitaatiokappaleiden kehä on järjestynyt pystysuorasti ja on kymmenentuhatta kertaa korkeampi kuin sisäkehä. Ulkokehän pystysuora ulottuvuus on 50 000 kertaa poikittaismittaa suurempi. Paratiisin ja Keskusuniversumin täydellisten olentojen elämä ja toiminta ovat kokonaan ihmisen käsityksen tuolla puolen.

Seitsemän superuniversumia

Keskusuniversumin ulkopuolella, Havonaa seuraavalla ensimmäisellä avaruustasolla ovat ajallisuuden ja avaruuden seitsemän superuniversumia. Universumuomuksen materialisoinnin varhaisvaiheessa muotoutui superuniversumiorganisaation ja -hallinnon seitsenkertaisuus. Ensimmäinen Havonaa seuraava luomus jaettiin seitsemään häkellyttävään lohkokoon, joita kutsutaan superuniversumeiksi. Superuniversumien päämajojen arkkitehtoniset maailman suunniteltiin ja rakennettiin ensimmäisinä. Paratiisi, Havonan Keskusuniversumi ja seitsemän superuniversumia muodostavat **suuruniversumin**. Suuruniversumia ja neljää ulkoavaruuden tasoa kutsutaan **kokonaisuniversumiksi**. Superuniversumien nykyinen hallintomalli on ollut voimassa lähes ikuisuuden, ja niiden hallitsijoita kutsutaankin syystä Päivien Muinaisiksi.

Seitsemän superuniversumia matkaavat suurta ellipsiä, jättiläismaista ja pitkulaista ympyrää, pitkin, ja ne seuraavat vastapäiväistä kurssia Paratiisin absoluuttisen gravitaation alaisuudessa. Kohdassa 15:1.3 selvitetään superuniversumien nykyinen sijainti. Planeettamme Maa-Urantia on seitsemännessä superuniversumissa, jonka nimi on Orvonton. Kuhunkin superuniversumiin kuuluu 100 000 paikallisuniversumia. Oman paikallisuniversumimme nimi on Neadon, ja oma Universaalisen Isän Luoja-Poikamme on Neadonin Mikael, joka loi paikallisuniversumimme.

Seitsemän superuniversumin luominen

Paratiisin Arkkitehdit suunnittelivat seitsemän superuniversumia, ja ne rakennettiin vaiheittain kosmisesta keskuksesta ulospäin. Seitsemän superuniversumin tarvitsema tila on valtava, eikä niiden rakentaminen ole vielä päättynyt (42:0–1).

Ajan ja avaruuden universumien luominen on niin mutkikasta, ettei se ole nykymatematiikallakaan laskettavissa. Aikamme fysiikka ei kykene selvittämään kosmisten taivaankappaleiden, kuten aurinkojen, planeettojen, mustien aukkojen ym. ilmaantumista, sillä se on tietämätön niistä univer-

sumienergioista, joiden kautta alkeelliset alkuainepartikkelit materialisoituvat, mikä puolestaan johtaa aineen ja taivaankappaleiden muodostumiseen.

Se taivaallinen komissio, joka sai tehtäväkseen *Urantia-kirjan* toimittamisen, päätti käyttää tiettyjä maisien fysiikan termejä kyetäkseen edes karkeasti selittämään maailmankaikkeuden muodostumista. Taivaallinen komissio käyttää kyseisiä termejä siksi, että niiden avulla ihmismieleen ilmaantuu edes jonkinlainen kuva kosmisista käsitteistä, mikä auttaa jumalallisen luomismenetelmän ymmärtämistä. Fyysisen luomisen taivaalliset prosessit ovat äärimmäisen monimutkaisia ja jäävät sellaisten nykytieteen alojen kuin fysiikan, astronomian ja kosmologian arvoituksiksi. *Urantia-kirja* sanoo siitä huolimatta, että maailmankaikkeuden luomista on mahdollista selittää siedettävän ymmärrettävällä tavalla.

Seitsemän superuniversumia on suunniteltu ajallisuuden ja avaruuden universumeiksi, sillä ne luotiin niin kutsuttua ajallis-avaruudellista tekniikkaa käyttäen. Voimallinen Sanansaattaja selostaa tämän metodin prosesseja, jotka ovat erittäin mutkallisia Paratiisin ilmiöitä ja joiden käsittäminen vaatii tiettyjen kosmisten käsitteiden käyttöönottoa (42:2). *Urantia-kirjan* esittämät uudet käsitteet kyseisen tekniikan selittämiseksi ovat seuraavat:

1. **ABSOLUTA eli avaruuden voimavaraus.** Kysymyksessä on kosminen esirealiteetti; se on Kvalifioimattoman Absoluutin toimipiiriä. Ala-Paratiisista esille nousevat ilmiöt käsittävät kolme absoluuttisen eli alkuvahvuuden presenssin ja toiminnan vyöhykettä. Kyseiset vyöhykkeet ilmenevät kolmena samankeskisenä kosmisen reaalisuuden kehänä. Avaruuden voimavarausta eli absolutaa modifioivat tietyt erityisolennot, joita kutsutaan Ensiasteisiksi Vahvuuden Organisoijiksi. Paikallisuniversumin luomiseksi pitää kosminen avaruus sitä varten erikseen alustaa. Tällä universumin alueella ja Paratiisin ilmiöiden alaisuudessa ilmaantuu avaruuden voimavarausta eli ABSOLUTA, josta tulee myöhemmin universumivoimaa (42:2).
2. **SEGREGATA eli alkuvahvuus.** Kysymyksessä on avaruuden voimavarauksen eli absolutan ensimmäinen muodonmuutos. Ensiasteiset Vahvuuden Organisoijat aktivoivat avaruuden voimavarauksen alkuvahvuudeksi, joka puolestaan kykenee reagoimaan Universaalisen Isän alkuunsaattamaan alkuliikkeeseen (29:5).
3. **ULTIMATA eli emergentit energiat.** Alkuvahvuus käy läpi kaksi muodonmuutoksellista vaihetta ennen kuin se ilmaantuu universumivoimaksi. Nämä kaksi vaihetta tunnetaan nimillä valtaenergia ja gravitaatioenergia.
 - a) **Valtaenergia.** Kysymyksessä on voimallisesti suuntautuva ja korkeasti jännitteinen energia, jonka Ensiasteiset Vahvuuden Or-

ganisoiijat pakottavat liikkeeseen. Aluksi tämä energia ei reagoi paratiisigravitaation vetoon, mutta Ensiasteisten Vahvuuden Organisoijien manipulointien kautta se alkaa muuntua, ja alkureagointi paratiisigravitaatioon alkaa voimistua. Tästä pisteestä alkaen energian manipulointi siirtyy muille erikoisolennoille eli Transsendentaalisille Vahvuuden Organisoijille.

- b) **Gravitaatioenergia.** Energian tämä muoto reagoi Paratiisin absoluuttiseen ja kehämäiseen gravitaation vetoon, ja se sisältää sen universumivoiman potentiaalin, josta kaikki kosminen aine saa alkunsa. Transsendentaaliset Vahvuuden Organisoijat muuntelevat energiaa jatkuvasti ja muuntavat valtaenergian nopeasti gravitaatioenergiaksi, joka alkaa kiertää Paratiisin ympäri. Energian tämä vaihe alkaa lisäksi osoittaa tiettyä reagoitua kosmiselle aineelle luonteenomaista lineaarista gravitaatiota kohtaan. Energian valtaenergia- ja gravitaatiovaiheita kutsutaan **ultimataksi** (42:2.1–2).

4. **GRAVITA** eli universumivoima. Tässä energian muodonmuutosten vaiheessa Universumivoiman Ohjaajat ryhtyvät toimimaan. He käsittelevät ultimataa niin, että siitä tulee gravitaa eli universumivoimaa. Ohjaajat kypsytävät tämän voiman sellaiseen pisteeseen, että gravita voidaan suunnata jakelukanaviin. Gravitaa ilmenee kolmessakymmenessä energiavaiheessa.

Universumivoiman Ohjaajien lisäksi on muitakin eläviä ja puolittain eläviä entiteettejä manipuloimassa energian eri vaiheita: Voimakeskuksia ja Fyysisiä Päävalvoja. Jälkimmäiset osaavat käsitellä antigravitaatiota. Elävät entiteetit ovat vaikeasti käsitettäviä olentoja, sillä toisilla niistä ei ole omaa tahtoa – ne eivät tee valintoja –, mutta automaattisuudestaan huolimatta niiden toiminnot ovat äärimmäisen älykkäitä. Kyseiset entiteetit ovat pitkälle erikoistuneita olentoja (32:2–3 ja 29:2).

Paratiisienergian viimeinen muodonmuutokselinen vaihe eli universumivoima palvelee Luojiin moninaisia tarkoituksia, ja sitä käytetään seitsemän superuniversumin samoin kuin ulkoavaruuden fyysisten kappaleiden luomiseen. Avaruuden voimavaruuden ja alkuvahvuuden metamorfoosi on Vahvuudenorganisoijien ja Universumivoiman Ohjaajien salaisuus. Sellaista salaisuutta ei paljasteta kenellekään, ei edes Voimallisten Sanansaattajain kaltaisille paratiisialkuisille olennoille. Paratiisienergian käsittelykään ei ole edes korkeassa asemassa olevien olentojen ymmärrettävissä. Melkisedekien luokkaan kuuluvat olennot ovat nimenneet nämä ilmiöt yhdeksi ”jumalallisuuden äärettömyyksistä” (42:2.22).

Universumivoiman lisäksi kosmoksessa on muihin luokkiin kuuluvia energioita, jotka toimivat eri avaruustasoilla. Havonan energia esimerkiksi eroaa täysin avaruuden voimavaruudesta ja

alkuvahvuudesta. Havona on aineellinen universumi, mutta keskusuniversumin aine on täysin erilaista kuin tuntemamme aine.

Ylä-Paratiisissa vaikuttaa transsendenttinen energia, jolle on annettu nimi **TRANOSTA**. Jumalallisuuden energia, joka on Paratiisin elävää energiaa, kutsutaan nimellä **MONOTA** (42:19–18).

Morontiaaailmoissa toimii kokonaan erityyppinen energia, jota kutsutaan morontiaenergiaksi. Se on niin monimuotoista, että kullakin sfäärillä on oma kyseisen energian tyyppinsä. Arkkitehtonisilla planeetoilla kasvit ja eläinkunta luotiin sellaisesta energiasta (48:2.15).

Seitsemänten superuniversumiin, Orvontoniin, kuuluu satatuhatta paikallisuniversumia. Oma Nebadonin paikallisuniversumimme ei ole vielä valmis. Jokaiseen paikallisuniversumiin kuuluu lopulta kymmenenmiljoonaa asuttua planeettaa. Nebadonissa niitä on nyt 3 340 000; muut ovat vielä rakenteilla.

Paikallisuniversumin luominen on jaettavissa kahteen vaiheeseen. Ensimmäinen vaihe liittyy avaruuden taivaankappaleiden fyysiseen rakentamiseen ja toinen vaihe elävien olentojen luomiseen, ja nämä voivat olla statukseltaan henki-, morontia- tai aineellisia olentoja.

Luodakseen fyysisesti paikallisuniversumin tiettyyn avaruuden tilaan Ensiasteiset Vahvuuden Organisoijat panevat alkuun tähtisumun ilmaantumisen. Tällaiset olennot kykenevät saamaan alkuun ympärillään ne valtavat alkuvahvuuden syklotit, joita ei niiden alkuun päästyä voi koskaan pysäyttää tai rajoittaa. Nämä erikoiset olennot toteuttavat tähtisumun sisällä seuraavat substanssin ja energian muodonmuutokset:

Absoluta-segregata-ultimata-gravita

Gravitasta, universumivoimasta, materialisoituu ultimatonit – ensimmäinen hiukkanen –, joka on kaikkien alkeishiukkasten ja maailmankaikkeuden aineen perusta. Tätä partikkelia, ultimatonia, ei maan päällä tunneta. *Urantia-kirjan* mukaan elektroni koostuu sadasta ultimatonista (42:6.5). Voimanohjaajat suorittavat universumivoiman materialisoinnin ja aineen ilmaantumisen seuraavan prosessin kautta:

Gravita-ultimatonit-partikkelit-atomit-aine

Voimanohjaajat suorittavat jokaisen tällaisen prosessin erimuotoisten tähtisumujen sisällä. Tähtisumuissa esiintyy äärimmäisen korkeita lämpötiloja, korkeaa painetta ja erittäin nopeaa energian pyörimisvauhtia. Vahvuuden Organisoijat toimivat tähtisumujen sisällä, ja Universumivoiman Ohjaajat katalysoivat tämän energian, eli läsnäolollaan ne toteuttavat segmentoinnin, energian organisoinnin vaiheisiin ja sitten sen materialisoinnin. Tämän täytyy merkitä sitä, että energiassa on jotakin sellaista myötäsyttyä, joka saa sen toimi-

maan sanotulla tavalla kyseisten voimaentiteettien läsnä ollessa (29).

Avaruuden taivaankappaleet

Auringot, planeetat, mustat aukot ja muut avaruuden aineskokonaisuudet saavat alkunsa tähtisumupyörteistä. Tähtisumut kulkevat erilaisten kehitysvaiheiden läpi ja muuttavat muotoaan. Emergen- tin energian materialisoituminen ja aurinkojen synty tapahtuvat tähtisumujen sisällä.

Tähtisumun ensimmäisessä kehitysvaiheessa sen muoto on kiekkomainen, jos kohta se saattaa olla keskikohdaltaan leveämpi. Se muodostaa laajan tason. Toisessa vaiheessa siitä tulee kierukka- mainen. Kolmannessa kehitysvaiheessa tähtisumu alkaa syöstä avaruuteen aurinkoja kummastakin sivuhaarastaan. Tällaisista uusista auringoista tulee pian sfäärimäisiä ja ne asettuvat radalleen avaruuden tähtinä. Niiden kiertoradat vakiintuvat vähitellen sen mukaan, mikä niiden kulkureitti on avaruuden halki, ja perustuen siihen, miten lähiavaruuden lineaarinen gravitaatio niihin vaikuttaa.

Tähtisumun kehitysvaiheet ovat vuosimiljardien mittaisia. Tähtisumut vuoroin laajenevat ja vuoroin supistuvat miljoonien vuosien sykleissä. Supistumavaiheessa niiden pyörimisnopeus nousee, ja laajenemisvaiheessa se laskee (57:3).

Urantia-kirja selostaa oman aurinkokuntamme, Monmatian, ilmaantumista. Tämä systeemi on peräisin valtavasta Andronoverin tähtisumusta, joka alkoi muotoutua 875 miljardia vuotta sitten. Aurinkomme on kyseisen tähtisumun tuottama (57:2).

Neljä ja puoli miljardia vuotta sitten valtaisa Angonan systeemi alkoi lähestyä tämän yksinäisen auringon naapurustoa. Kyseisen suurikokoisen systeemin keskus oli pimeä avaruuden jättiläinen, joka oli kiinteä, vahvasti latautunut ja suunnatoman gravitaatiovoiman omaava (57:5).

Aurinkomme laajenemisen suurimmissa mahdollisissa vaiheissa ja Angonan vahvan gravitaatiovoiman kohdistuessa siihen avaruuteen syöksyi jättiläismäisiä ja vuolaita kaasumaisen aineen kielekkeitä. Kyseiset kaasupurkaumat irtosivat tietyissä kohdin Auringosta ja muodostuivat itsenäisiksi taivaankappaleiksi, jotka sfääriytyivät ja alkoivat välittömästi kiertää elliptisiä ratoja Auringon ympäri. Useimmat aurinkokuntamme planeetat muodostuivat tällä tavoin. Angonan systeemistä irtosi lisäksi kolme planeettaa siksi, että Auringon veto- voima veti ne puoleensa. Niistä tuli Jupiterin ja Saturnuksen satelliitteja. Tämä on syynä siihen, miksi niiden kiertorata on muiden satelliittien kiertorataan nähden vastakkainen (57:5.9).

Andronoverin tähtisumu syöksyi avaruuteen kaikkiaan 1 013 628 aurinkoa (57:4.8). Tämä tähtisumu kävi läpi kaikki samat muodonmuutokset, jotka astronomimme nykyisin näkevät suunnates-

saan teleskooppinsa avaruuteen ja tehdessään huomioita erimuotoisista jättiläismäisistä tähtisumuista. Arkkitehtonisia sfäärejä lukuun ottamatta jokaisella avaruuden kappaleella on ollut tämänkaltaisen evolutionaarinen alkuperä siinä mielessä, että ne eivät ilmaantuneet Jumalan mah- tikäskystä.

Kautta kosmoksen on rakennettu monia arkkitehtonisia sfäärejä sellaisia menetelmiä käyttäen, jotka eivät ole maan päällä tunnettuja. Nuo planeetat ovat superuniversumien, suur- ja piensekto- reiden, paikallisuniversumien, konstellaatioiden ja paikallisjärjestelmien päämajoja. Arkkitehtoniset päämajat suuntaavat universumivoimaa asian- omaisille sektoreille, tasapainottavat ja kontrolloi- vat organisoidun avaruuden läpi virtaavaa gravitaa- ta, ja lisäksi ne ovat planeettoja, joilla elää valtava määrä maan päällä tuntemattomia taivaallisia olen- toja.

Arkkitehtonisia sfäärejä valaisee lämmötöntä valoa tuottava aurinko, ja niitä lämmittävät tietyt, heti sfäärin pinnan alla kulkevat energiavirrat (15:7). Arkkitehtoniset päämajat sijaitsevat hallin- toalueensa astronomisen keskikohdan lähellä, ja niiden ympärillä kiertää monia satelliitteja, jotka nekin ovat arkkitehtonisia sfäärejä. Seitsemässä superuniversumissa on suunniteltu olevaksi viisi- sataa miljardia arkkitehtonista maailmaa.

Urantia-kirjan mukaan galaksimme eli Linnun- rata koostuu valtaisasta määrästä entisiä tähtisumuja. Naapurigalaksimme, Andromeda, on Orvontonin rajojen tuolla puolen ja on parhaillaan muodostamassa monia aurinkoja – jopa sataa mil- joonaa. Maasta käsin näkemämme Andromedan valo lähti noista auringoista miljoona vuotta sitten eli samaan aikaan, kun ensimmäiset ihmisolennot syntyivät planeetallemme (15:4.7).

Satanian-järjestelmämme päämaja on Jerusem, joka näyttää sijaitsevan Orionin tähtiparvessa. Jou- simiehen tähtipilvi on puolestaan piensektorimme keskusta (15:3.5).

Urantia-kirja on osa ihmisen evoluutiota, ja on etuoikeus saada olla tietoinen sen opetuksista. Kir- jan sisältämä tietoinen on arvokas apu ihmisen mielen kehityksessä, ja hengellisen evoluution osalta se edistää sielun etenemistä.

Urantia-kirja sanoo: *Hengellisesti sokea yksilö, joka johdonmukaisesti seuraa, mitä tiede sanelee, mitä sosiaali- nen käytäntö edellyttää ja mitä uskonnollinen dogmi mää- rää, on vakavassa vaarassa uhrata moraalisen vapautensa ja menettää hengellisen kablettomuutensa. Tällaisesta sielusta tulee pakostakin ähyllisessä mielessä papukaija, sosiaalinen automaatti ja uskonnollisen esivallan orja [132:2.4].*

Kääntänyt Seppo Kanerva

Palvelu on etuoikeus

PHIL TAYLOR
USA

Tämä on saarna, jonka äskettäin pidin North Charlestownin Yhdistyneessä metodistikirkossa New Hampshiren osavaltiossa. Eräs ystäväni pyysi minua puhumaan siellä, ja barkittuani asiaa ja rukoiltuani kirjoitin tämän saarnan. En siteerannut siinä Urantia-kirjaa, mutta kuten tulette näkemään, siitä bejastuu elämä, jota on innoittanut ja ohjannut tämä suuri ilmoitus sekä subteeni Lmoja-Poikaamme.

Haluan kiittää Heidiä ja koko seurakuntaa siitä, että minulla on tänään tilaisuus puhua teille. On todella etuoikeus saada puhua palveluaiheesta kaltaisellenne ryhmälle, jonka tiedän olevan sitoutunut käyttämään aikaansa lähimmäistensä palvelemiseen. Ja minulle tuottaa suurta iloa se tieto, että kertoessani teille kokemuksistani palvelijana sanani saavat teissä vastakaikua.

Palvelukokemukseni alkoivat kahdeksan vuotta sitten, kun vaimoni ja minä päätimme muuttaa Etelä-Vermontissa sijaitsevaan pikkukaupunkiin. Se oli suuri muutos verrattuna entiseen asuinpaikkaamme. Ensimmäistä kertaa elämässämme meillä oli tilaisuus asua pienessä yhdyskunnassa. Meillä oli ensimmäistä kertaa tilaisuus tulla osaksi suurta perhettä pikkukaupungin miljöössä, jossa oli mahdollista tuntea ja rakastaa naapureita ja muita yhteisön jäseniä henkilökohtaisemmissa, enemmän perheenomaisissa puitteissa. Ensimmäistä kertaa minulla oli todellinen tilaisuus elää miesten ja naisten keskuudessa, jotka saatoivat oppia tuntemaan veljinä ja sisarina. Se on pikkukaupungin oloissa väistämätöntä.

Kohta saavuttuani tähän pieneen kaupunkiin ja tajuttuani, että minulla oli uudenlainen suhde tähän suurempaan perheyhteisöön, aloin tiedustella Jumalalta: ”Mikä on minun roolini tässä perheessä?”

Tiesin tähän kysymykseen vain yhden vastauksen. Tiesin, että Jeesuksen tavoin halusin omaksua palvelijan osan tässä uudessa perheessä. Halusin etsiä ja löytää tilaisuuksia rakastaa ja palvella lähimmäisiäni paremmin. Ja tämän päätöksen tehtyäni esitin Jumalalle pyyntöni. Se oli yksinkertainen pyyntö, johon ei liittynyt mitään tulevaan kohdistuvia odotuksia. Sanoin vain: ”Isä, pyydän saada palvella.”

Vaikka minulla ei ollutkaan mitään odotuksia siitä, mihin tämä pyyntö johtaisi, ajattelin mielesäni, että tulisin luultavasti palvelemaan Jumalaa jollakin hengellisellä tavalla, esimerkiksi saamalla tilaisuuden johtaa toisia Jumalan luo, ylevöittää toisen ihmisen sielua tai auttaa ahdingossa olevia ystäviä. Joka tapauksessa oletin, että tulisin palvelemaan lähimmäisteni hengellisiä tarpeita.

Ja sitten rukoukseni kuultiin. Sain ensimmäisen tilaisuuteni palvelemiseen. En vain silloin tiennyt,

että minulle tarjottu tilaisuus oli vastaus pyyntöön. Minua pyydettiin toimimaan paikallisen koululautakunnan yhden komitean puheenjohtajana. Komitean tarkoituksena oli löytää ratkaisu kaupungin lukion ongelmaan: koulurakennus oli kipeästi korjauksen tarpeessa. Asemani ei ollut mitenkään kadehdittava. Kaupunkimme veroäyri on osavaltion korkeimpia. Kaksi joukkolainatarjousta oli jo epäonnistunut. Vermontin osavaltio piti meitä ”kultaisena kaupunkina”, koska useimmat kaupunkimme kiinteistöistä ovat kalliita kakkosasuntoja. Mutta tämä kulta ei jää meidän kaupunkiimme. Kakkosasunnon omistajat menevät kotiinsa viikonlopuksi, ja heidän omaisuusveronsa menevät osavaltion rahakirstuihin.

Tartuttuani tähän tilaisuuteen toimia puheenjohtajana aloin varsin pian ymmärtää, miten syvää pelkoa, suuttumusta ja turhautumista yhteisössä koettiin. Aloin ymmärtää, miten vaikeassa asemassa monet olivat joutuessaan valitsemaan, maksaisivatko veroja lastenlastensa koulutusta varten vai maksaisivatko kiinnelainaansa. Olisiko heillä edelleen varaa asua tässä kaupungissa, vai olisiko heidän luovuttava tästä kodistaan ja etsittävä koti, johon heillä on varaa. Ja tämä pelko, suuttumus ja turhautuminen tulivat ilmi kokouksissamme. Varsinkin yksi tällainen kokous oli niin riitaisa, katkera ja ilkeämielinen, että menin kotiin järkyttynään. Olin niin hämmentynyt siitä, että yhteisöperheeni, veljeni ja sisareni, saattoivat kohdella toisiinsa tuolla tavalla.

Tuon kokouksen jälkeen olin tunnekuohun vallassa ja palasin kotiin viettääkseni lähes unetoman yön. Herättyäni aamulla soitin kohta eräälle ystävälleni ja kerroin jutun hänelle. Kerrottuani hänelle, mitä tuossa kokouksessa oli tapahtunut, ja vuodatettuani muutamia kyyneliä tämä arvostamani ystävä sanoi minulle: ”Sinä olit rukoillut, että saisit palvella, etkö ollutkin?” Vastasin: ”Olinhan minä.” Hän sanoi: ”Et ehkä tiedä sitä juuri nyt, mutta tämä on se palvelu, jota olit rukoillut, ja juuri nyt sinua koulitaan paremmaksi palvelijaksi.” Tämän kuultuani tajusin, että se palvelutehtävä, jota olin suorittamassa, ei ollut pelkästään aineellista palvelua; se oli hengellistä palvelua, koska ymmärsin, että suoriutuakseni tästä minulle uskottusta tehtävästä minun oli oltava kokonaan Jumalan tuen varassa. Asenteeni muuttui siitä hetkestä alkaen. Edessäni oleva taistelu antoi minulle uutta voimaa ja intoa. Tiesin, etten ollut yksin tässä yrityksessä – Isä oli rinnallani.

Aikaisemmin olin elättänyt mielesäni toivoa, että saisin palvella jossakin hengellisessä tehtävässä, mutta en ollut käsittänyt, että tämä aineellinen palvelutehtävä, jota suoritin, oli tarkoitettu hengelliseksi ja että se odotti vain, että tekisin päätöksen

jakaa tämä komiteatyö Jumalan kanssa ja omistaa se hänelle, jolloin siitä tulisi hengellistä. Siitä lähtien olen alkanut antaa arvoa hengelliselle päätöksenteolle tässä aineellisessa työssä. Päätin, että vastedes kieltäytyisin tekemästä valintoja, jotka olisivat poliittisesti hyödyllisiä. Sen sijaan tekisin päätöksiä, jotka edustaisivat eniten totuutta, kauneutta ja hyvyyttä. Valintani nojautuisivat päätöksiin, jotka näyttäisivät heijastavan parhaiten Jumalan valintoja. Kaikissa asioissa – aineellisissa ja hengellisissä – valitsisin aina Isän tahdon.

Ennen komiteakokouksiani rukoilin hartaasti Isää sanoen hänelle: ”Isä, tiedän, että sinun tahtosi on, että näistä kokouksista tulee tuloksellisia ja rauhallisia ja että ne sujuvat veljeyden ja suvaitsevuuksien hengessä. Haluan sinun tietävän, että minun tahtoni on, että näistä kokouksista tulee rauhallisia ja tuloksellisia ja että ne sujuvat veljeyden ja suvaitsevuuksien hengessä. Ja pyydän sinua tekemään minusta muutoksen välikappaleen, jotta meidän tahtomme toteutuisi.” En tiedä, miten se tapahtui, mutta nämä kokoukset alkoivat muuttua. Niistä tuli tuloksellisempia, niistä tuli ystävällisempiä, ja niistä tuli rauhallisempia. Aloin oppia jotakin veljellisen rakkauden todellisista haasteista. Olen aikaisemmin työskennellyt ryhmissä sellaisten kumppanien kera, joiden kanssa oli helppoa tulla toimeen. Minun oli ollut niin helppo rakastaa heitä, koska he olivat osoittaneet vastarakkautta. Mutta nyt aloin rakastaa niitäkin, jotka halveksivat minua ja kieltäytyivät osoittamasta minulle minikään vertaa ymmärtämystä. Aloin oppia rakastamaan varauksella. Ja vaikeat vaikeutemme olleet väistyneet, vaikka koulun ongelmaan ei ollut löytynyt ratkaisua, mukana olevien asenne oli alkanut muuttua. Aloimme osoittaa toisiamme kohtaan sellaista veljellistä ja sisarellista arvostusta, jota taivaalliselta Isältä odotetaan.

En ole vielä löytänyt ratkaisua koulumme pulmaan. Siitä on kolme vuotta, kun otin vastaan tämän puheenjohtajan tehtävän. Olemme menossa hyvään suuntaan, mutta lopputulos on epävarma. Mutta riippumatta siitä, onko lopputuloksena aineellinen onnistuminen vai epäonnistuminen, tiedän, että olen saavuttanut tällä palvelutehtävällä hengellisen voiton, koska päätin jakaa tämän työn Jumalan kanssa.

Meidän kaikkien etuoikeutena on tilaisuus palvella jossakin ominaisuudessa. Jokainen mies, jokainen nainen, jokainen Jumalan lapsi voi halutesaan löytää sen palvelun alan, jolla Isä tarvitsee häntä. Voimme palvella eri aloilla kykymme mukaan ja tarpeiden mukaan. Voimme palvella auttamalla perheitä, jotka kärsivät avioerosta, taloudellisista vaikeuksista tai onnettomuudesta. Voimme palvella ongelmista kärsiviä opiskelijoita, vanhuk-
sia, kodittomia, pulassa olevaa naapuria tai jopa omaa perhettämme. Voimme palvella yksilöinä, koululautakunnassa, paikallisjärjestöissä, hallituksessa tai yksinkertaisesti jokapäiväisessä elämässämme. Jumala tietää, ketkä ovat avun tarpeessa, ja hän tuntee myös meidän tarpeemme. Ja hän käyttää kaikkea viisauttaan ja korkeinta tietoaan

ohjatakseen meidät sinne, missä meitä tarvitaan. Meidän tarvitsee ainoastaan sanoa: ”Isä, pyydän saada palvella.”

Sillä katsokaahan, palvelu ei ole vain hyvän tekemistä, se on enemmän. Se on hyvän tekemistä Jumalan kanssa. Voimmeko palvella ilman Jumalaa? Monet palvelevat. Mutta tarvitaan uudenlaisia palvelijoita. Palvelijoita, jotka täyttää voimakas halu rakastaa ja palvella ja jotka näin toimiessaan muuttuvat itse kykeneviksi vastaamaan uuden ajan haasteisiin. Palveluun kuuluu luonnostaan ponnisteluja, ja se on siksi usein vaikeaa. Se on vaikeaa, sillä palvellessasi muita täytät jotakin tarvetta, jokin puutetta – jotakin vajausta, joka kaipaa täyttämistä. Tällaisia tarpeita esiintyy usein siksi, että niitä on vaikea tyydyttää ja ne odottavat, että esiin astuisi hengen johdattamia miehiä ja naisia, joilla on runsaasti tarjottavaa. Tällaiset tarpeet vaativat palvelijoita, joilla on hengellistä voimaa. Tarvitaan miehiä ja naisia, joilla on luonteenlujuuksia, hengellistä sisua, jumalallisia ihanteita ja rukoilevaa aloitteellisuutta, ja jotka ryhtyvät ongelmien ratkaisuun hartaudella tehdäkseen vajavaisesta täydellisempää. Palvelu edellyttää, paitsi olemassa olevaa tarvetta, myös palvelijaa, joka on halukas muuttamaan itse voidakseen täyttää vaikean palvelutehtävän asettamat vaatimukset.

Tämän johdosta palvelu on etuoikeus. Yhtä lailla kuin palvelu tyydyttää jonkin tarpeen, se tekee palvelijasta jumalallisen ilmoituksen lähteen. Dynaaminen palvelu vaatii, että muutoksen kokenut palvelija tuo esille hengellisen elämän hedelmiä ja jakaa näitä hedelmiä kaikille, jotka isoavat ja janoavat. Palvelun etuoikeus on sitä, että palvelija voi kurkottaa heidän sielunsa syvyyksiin ja ylös kohti taivaita löytäen runsain mitoin rakkautta, armon lähteen, rauhan lahjan, täydellisen anteeksiannon, uskon lähteen, luottamuksen varaston, hyvyyden runsauden ja toivon lahjan, sillä palvelijan etuoikeutena on jakaa nämä Jumalan antimet hänen kaikkien lastensa kanssa.

Tullessani kaupunkiini olin ajatellut voivani muuttaa yhteisöä jollakin tavalla, enemmän tai vähemmän. Mutta olen tajunnut, että yhteisö on sen sijaan muuttanut minua ja että juuri minä tarvitsin muuttumista. Minua ei muuttanut ainoastaan riippuvuuteni Jumalasta vaan myös sen tajuminen, että olin riippuvainen yhteisöstäni ja että se oli puolestaan riippuvainen minusta.

Uusi aikakausi kutsuu meitä, ja tämän uuden aikakauden kutsu on palvelukutsu. Ja tämä palvelukutsu alkaa ihmisten hengellisen veljeyden tunnistamisesta. Että tajuamme olevamme perhe, ja että tällä perheellä on jumalallinen perintöosa, joka on perustana kaikille perheen sisäisille suhteille. Että tajuamme olevamme kaikki taivaallisen Isän lapsia, ja että tämän perheen sääntöjen mukaan meidän tulee rakastaa ja palvella toinen toistamme. Uusi aikakausi on todellakin edessämme, ja on tullut uusi aika. Planeettamme, maamme ja yhteisömme ponnistelevat voidakseen vastata yhteiskunnallisen muutoksen, taloudellisen epävar-

muuden ja kulttuurisen myllerryksen asettamiin haasteisiin. Kaikkia elämäntiloja edustavia ja monenlaisia kykyjä omaavia palvelijoita on kutsuttu astumaan esiin ja palvelemaan Jumalan kumppanina tuottaakseen kanssaihmisille annetun rakastavan palvelun hedelmiä. Ja monet vastaavat tähän kutsuun. Joillekin nämä kulttuuriset myllerrykset, nämä taloudelliset epävakaisuudet ja tämä yhteiskunnallinen muutos ovat kuitenkin merkinä lopun ajoista.

Mutta minä sanon: ”Älkää pelätkö, sillä se ei ole Isän tapa toimia. Mikä suuri Jumala antaisi lapsilleen kodin, jossa he voivat oppia tuntemaan ja rakastamaan taivaallista Isäänsä, ja jättäisi sitten tämän suuren talon ränsistymään? Olemme kaikki palvelijoita Isämme talossa, ja meitä kutsutaan toimimaan Isämme kartanon uskollisina tilanhoidajina.

Sallitethan, että kerron teille tarinan hyvästä vuokralaisesta.

Olipa kerran hyvä vuokralainen, joka vuokrasi omistajalta vanhan talon. Tämä vuokralainen maksoi vuokransa uskollisesti joka kuukausi, kunnes häntä kohtasi epäonni ja hän jäi rabattomaksi. Seuraavan kuukauden vuokra erääntyi, eikä hän voinut maksaa sitä.

Hän meni vuokraisännän luokse ja sanoi: ”Minulla ei ole rahaa vuokranmaksuun, mutta tarvitsen silti asunnon.” Vuokraisäntä sanoi hänelle: ”Olette ollut hyvä vuokralainen, joten vuokran asemasta voitte korjata tätä taloa maksuksi sitä, mitä olette minulle velkaa.”

Vuokralainen täytti rebellisesti osuutensa sopimukselta. Hän korjasi vuotavan katon ja rikki menneet ikkunat, maalasi seinät ja teki talosta entistä ehomman. Kului kolme kuukautta vuokralaisen abartaessa talon kimpussa, ja kun vuokraisäntä palasi, hän oli mielissään nähdessään, mitä hänen vanhasta talostaan oli tullut.

Mutta vuokralaisella ei edelleenkään ollut rahaa, ja hän sanoi vuokraisännälle: ”Olen ollut hyvä vuokralainen, ja olen hoitanut taloanne aivan kuin se olisi omani, mutta minulla ei vielääkään ole rahaa ja pelkään, että minun on luovuttava tästä asunnosta.”

Mutta vuokraisäntä vakuutti: ”Olette todella hoitanut tätä taloa kuin omaanne. Olette osoittanut olevanne luotettava omaisuuteni hoitaja. Mutta tarvitsen palveluksianne.

Vien teidät suuremmalle tilalle, jossa tarvitsen uskollisia tilanhoidajia, ja tämä tuleva kotinne on huolenpitonne arvoinen.”

Taivaallinen Isämme tarvitsee todellakin työhönsä omistautuneita palvelijoita, jotka osoittautuvat hänen luottamuksensa arvoisiksi. Sillä sanon teille, että jokaista meistä kutsutaan palvelemaan, ei vain tässä elämässä vaan myös tulevassa. Sillä se on meidän osamme taivaassa: palveleminen suuremmilla asuinsijoilla kuin täällä maan päällä, ja meitä kutsutaan osoittamaan kykymme siihen palvelemalla nyt, tässä elämässä. Taivaallinen Isä kutsuu meitä rakastamaan, palvelemaan ja iloitsemaan työn paljoudesta, sillä se on taivaallisen perheen jäsenten etuoikeus. Tulevana aikakautena tulemme ponnistelemaan uuden ajanjakson synnytystuskissa. Olemme ehkä peloissamme, ehkä olemme turhautuneita, saatamme olla vihaisia, ja saatamme vuodattaa kyyneliä. Mutta nämä koettelemukset menevät myös ohi, ja luottamuksemme Jumalaan tulee kasvamaan. Tulemme kamppailemaan ja tulemme kasvamaan. Uurastamme ihmisten aineellisten asioiden parissa ja saamme hengellisiä palkkioita taivaan valtakunnan palvelemisesta. Voimme yrittää ja epäonnistua, mutta kaikella tällä ponnistelulla saavutamme tässä elämässä hengellisen voiton, jota ei voida mitätöidä. Tänä aikakautena Jumala kutsuu palvelijoitaan maallisen tilansa palvelukseen ja tekemään siellä kipeästi kaivattuja korjauksia. Tekemään vanhaa uudeksi, täydentämään epätäydellistä ja muuttamaan palvellessaan.

Näitä hengellistä ymmärrystä omaavia ja Jumalan rakkauden täyttämiä miehiä ja naisia kutsutaan astumaan inhimillisen hädän oikeusistuimen eteen ja ryhtymään rakastaviksi palvelijoiksi. Tähän kutsuun, tähän tilaisuuteen, tähän etuoikeuteen voidaan vastata vain yksinkertaisella pyynnöllä: ”Isä, pyydän saada palvella.” Ja tämä pyyntö voi aloittaa uuden aikakauden, ja tällä uudella aikakaudella astumme suurenmoisen askeleen kohti Jumalan valtakunnan toteutumista maan päällä niin kuin se toteutuu taivaassa.

Kääntänyt Leena Kari

Kolme planeettamme kohtaloon vaikuttavaa tietä

NEIL WALDROP
Yhdysvallat

Urantia-kirjaan kätketyt innoittavat totuudet merkitsevät käännekohtaa ihmiskunnan historiassa sekä maailmalle kokonaisuutena että jokaiselle ihmiselle, joka vielä tulee asumaan planeettallamme vastaisten vuosisatojen aikana. Uskon, että järempänä esittelemissäni kolmessa tiessä ilmenevät ne keskeiset hengelliset haasteet, jotka tulevat innoittamaan ihmiskuntaa tämän uu-

den vuosituhannen ajan ja pidempäänkin.

Jokaisella vilpittömällä, hyvää tahtovalla ihmisellä on ja täytyykin olla mahdollisuus seurata aktiivisesti mitä tahansa näistä teistä – tai kaikkia kolmea. Toivon, että niiden selostaminen stimuloi yksittäisten henkilöiden ja ryhmien kykyjä luoviin aloitteisiin, samalla kun ne myös innostavat *Urantia-kirjan* lukijoita tarttumaan kädestä näitä

samaisia yksilöitä tai ryhmiä sekä suhtautumaan myönteisesti heidän pyrkimyksiinsä. Näiden velji- en ja sisarten toimiessa luovalla tavalla saadakse oman tarmonsä, ymmärryksensä ja omistautumi- sensä käyntiin heidän ponnistelunsa ja meidän ponnistelumme yhdessä kunnioittavat ilmoituksen henkeä ja osoittavat perin juurin oikeutetuksi ilmoituksenantajien luottamuksen siihen, että ihmisrodun kehitys lopulta johtaa riemuvoittoon. [736:7]

1. Filosofian tie

Filosofia on mielen mekanismi, joka auttaa meitä rakentamaan sillan aineen ja hengen välissä olevan kuilun yli (103:6.9). Ilmoitus myötävaikuttaa ratkaisevalla tavalla näihin yrityksiin, sillä ilmoituksen keskeisenä tarkoituksena on syntesoida toisaalta näennäisesti eri suuntiin kulkevat luonnontieteet ja toisaalta uskonnon teologia johdonmukaiseksi ja loogiseksi universumifilosofiaksi, koordinoituksi ja aukottomaksi selitykseksi sekä tieteestä että uskonnosta. Ja näin se luo sellaista mielen harmoniaa ja hengen tyydyttyneisyyttä, joka ihmisen kokemuksessa vastaa kuolevaismielen esittämiin kyselyihin sen halutessa tietää, miten Infiniittinen aineen osalta, mielten kanssa ja henkeen kohdistuen toteuttaa tahtonsa ja suunnitelmansa (101:2.1).

Muutaman seuraavan vuosisadan aikana ihmiset pyrkivät omaksumaan *Urantia-kirjan* opetuksia ja soveltamaan niitä jokapäiväiseen elämäänsä ja yrittävät samalla rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisen yhdentyneistä, nykyaikaisista kosmisen totuuden, universumin kauneuden ja jumalallisen hyvyyden käsityksistä (2:7.10). Näin nämä filosofian tietä kulkevat pyhiinvaeltajat pyrkivät edistämään:

- aineen, mielen ja hengen ykseyden ymmärtämistä sekä epäsuorasti Isän luomistyön tarkoituksen laajempaa hyväksymistä;
- uskontoa tieteestä ja tiedettä uskonnosta vieraannuttavan vastakkainasettelun lopettamista;
- ”maallisen” ja ”pyhän” vastakkain asettavan, herkästi kahnauksiin johtavan suhtautumistavan, huomattavaa heikentämistä; ja
- materialismin ja sekularismin hylkäämistä hallitsevina nyky-yhteiskunnan kulttuuriin vaikuttavina asioina.

Filosofian tie tulee olemaan jäsentymätöntä ja vapaamuotoista, täysin houkuttelevuudellaan ja vakuuttavuudellaan vaikuttavaa totuuden etsintää. Kun filosofian tietä kulkevat pyhiinvaeltajat ymmärtävät sen, että persoonallisuus (henkilökohtainen identiteetti) on pysyvä ja että henkilökohtaiset suhteet eivät koskaan ole mikään tukirakennelma, heillä tulee olemaan laajat mahdollisuudet päästä tovereidensa tasolle hyväntahtoisuudessa, ystäväl-

lisyydessä ja ystävytydessä. (112:5.22)

2. Hengellisen veljeyden tie

Abrahamin aikoina Saalemin Melkisedek teki kaikkensa selittääkseen omakohtaista uskontoa – hengen uskontoa. Kun Hallitsija-Poikamme eli lahjoittautumaelämänsä Jeesus Nasaretilaisena, hän valaisi omakohtaista hengelliseen kokemukseen perustuvaa uskontoa ja vetosi meihin kaikkiin, että rakastaisimme toisiamme kuten Isämme Jumala rakastaa jokaista meistä. Hengellisen veljeyden tietä seuraavat jatkavat samaa hengellistä kampanjaa. Tähän sitoutuminen tuottaa syvästi innoittavia mahdollisuuksia.

Urantian tulevaisuudelle tulee epäilemättä olemaan tunnusomaista uskonnollisen totuuden – Jumalan Isyyden ja kaikkien luotujen veljeyden – opettajien ilmaantuminen. Mutta on toivottavaa, että näiden tulevain aikain profeettojen hartaat ja vilpittömät ponnistelut suuntautuvat ei niinkään uskontoja erottavien esteiden vahvistamiseen kuin hengellisestä palveluksesta nousevan uskonnollisen veljeyden lisäämiseen niiden toisistaan eroavien älyperäisten teologioiden kannattajien keskuudessa, jotka Satanian Urantialle ovat perin luonteellisia [92:5.16].

Se hetki on koittamassa, jolloin buddhalaisuudelle, kristinuskolle, hindulaisuudelle ja jopa kaikkien uskontojen piiriin kuuluville kansoille ei enää esitetä evankeliumia Jeesuksesta, vaan Jeesuksen evankeliumin elävää, hengellistä todellisuutta [94:12.7].

Hengellisen veljeyden tie johtaa näin ihmiskuntaa kohti:

- koko ihmiskunnan hengellistä uudistumista ja elpymistä, joka ulottuu kaikkiin uskontoihin dogmaattisista tai kurinpidollisista auktoriteeteista välittämättä;
- huolenpitoa kaikkien ihmisten hengellisistä tarpeista ja huolista heidän vakaumukseltaan ja uskostaan huolimatta;
- sitä, että yhä aktiivisemmin tavoitellaan omakohtaista uskontoa – yksilön suhdetta Jumalaan;
- luontemme kehittämistä epäitsekään palvelutyön avulla, mikä tulee julki moraalisessa olemuksessamme ja rakastavissa suhteissa kanssaihmissiimme (170:3.9) sekä
- yleistä Jeesuksen todellisen uskonnon omaksumista siten, että miehet ja naiset yhä kasvavassa määrin omistavat elämänsä sille, että he tavoittelevat taivaallisen Isän tahdon ymmärtämistä ja pyhittävät elämiseen annetut energiat ihmisen veljeyden epäitsekäseen palvelemiseen. (195:9.5)

3. Idealistisen palvelun tie

Aivan kuten Jumala pitää huolta jokaisesta yksittäisestä henkilöstä henkilökohtaista kasvua ja itsensä toteuttamista vaalien samoin hän myös osoittaa rakkautensa maailmalle kokonaisuudes-

saan tukemalla aktiivisesti ja lakkaamatta ihmisyhteisön edistävää kasvua. Samalla tavoin idealistisen palvelun tie ei muodosta ainoastaan puitteita ihmisten väliselle yhteistyölle vaan merkitsee myös kumppanuutta Jumalan ja hänen enkeleidensä kanssa.

Urantia-kirjan kirjoittajat liittävät yhteen miesten ja naisten idealistiset ponnistelut ja Jumalan suunnitelmat ja tavoitteet planeettaamme varten. Heidän kiehtoviin käsityksiinsä sisältyvät:

- suositukset viidestä henkilökohtaisesta muutoksesta ja planetaarisesta järjestelystä, jotka meidän on tehtävä Urantialla tapahtuneen lahjoittautumisen jälkeisenä aikana (52:6);
- analyysi viidestätoista tekijästä, jotka ovat avainasemassa ihmisen sivilisaation ylläpitämisessä ja kehittämisessä (81:6);
- kuvaus käynnissä olevista ponnisteluista, joita suorittavat mestariserafit, jotka kannustavat miehiä ja naisia toimimaan omaan vapaaseen tahtoonsa perustuvien korkeimpien oivallusten varassa (114:6).

Idealistisen palvelun tietä kulkevat pyhiinvaeltajat pyrkivät ajamaan ihmisyhteisöä saavutuksiin ja olosuhteisiin, jotka ovat luonteenomaisia lahjoittautumisen jälkeiselle normaalille maailmalle. Esimerkiksi:

- ihmisluonto käy läpi sellaiset valtavat muutokset, että on mahdollista toteuttaa kultais-ta sääntöä käytännössä;
- aito itsehallinto alkaa toimia; rajoittavia lakeja tarvitaan yhä vähemmän;
- sairauden ja rikollisuuden ongelmat saavat tosiasiallisen ratkaisunsa;
- keskimääräinen elinikä kohoaa pitkälti yli kolmensadan vuoden;
- tämän tuomiokauden aikaisten kuolevaisten intohimoksi tulee kosmisesta todellisuudesta perille pääseminen ja yhteyden saaminen hengelliseen todellisuuteen. (52:5)

Nämä kolme tietä ovat avoimia, sujuvia ja joustavia. Niissä ilmenevät näköalat ja ihanteet, jotka voivat innoittaa jokaista planeettaamme asukasta. Yrittäessämme sen vuoksi ymmärtää lukemattomien muiden hyvää tahtovien ihmisten pyrkimyksiä nämä kolme tietä voivat tarjota *Urantia-kirjan* lukijoille yleiset puitteet, jotka auttavat heitä tavoittamaan koko maailman ja kertomaan ilmoituksestamme koko maailmalle, koska yksissätuumin, yhteistoiminnassa ja omistautumisen hengessä me toteutamme Urantian kohtaloa.

Näissä kolmessa tiessä ei ole mitään, mikä antaisi aiheita kuvitella, että *Urantia-kirjan* lukijoiden tulisi keskittyä ainoastaan itseensä; niistä loistaa poissaolollaan *muuan tepposen toisensa perään tekevä erbe: valittuna kansana olemisen barba* [92:3.2]. Aivan kuten rakastetun Luoja-Poikamme – Kristus Mikaelin – elämästä ja opetuksista on määrä tulla

kaikkien uskontojen ja kaikkien kansojen yhteinen perintöosa, samalla tavoin myös *Urantia-kirjan* julistamista ihanteista, näkökulmista ja tulevaisuudennäkymistä tulee ihmiskunnan yhteinen perintöosa (120:3.6).

- Filosofian tie perustuu sellaiseen asiaan, jolle eräs *Urantia-kirjan* kirjoittajista on antanut seuraavanlaisen luonnehdinnan: *tiedonhalu – selvilleottamisen henki, keksimisen tarve, tietämisen pakko*. Meille myös vakuutetaan: *ei näitä luonnollisia yllykkeitä annettu teille, jotta te ne tukahduttaisitte tai torjuisitte* [14:5.11]. Uuden vuosituhannen yhteiskunnallisen mukautumis- ja sopeutumiskyvyn suuresti kiihtynyt tahti merkitsee sitä, että elämisen taito on opittava uudelleen vielä nopeammin ja useammin kuin oli laita entisinä aikoina; filosofisen ajattelun ratkaiseva ominaispiirre, pohdiskeleva ajattelu, tulee suuresti myötävaikuttamaan tämän uuden todellisuuden käsittämistapaan (160:1.3).
- Hengellisen veljeyden tie tukee uskoa ja iloa, jotka edistävät henkilökohtaista kasvua ja kehitystä hyötyen sen asian ymmärtämisestä, että Jumalan rakkaus ja armo eivät riipu oppijärjestelmistä, uskonkappaleista tai seremonioista, vaan sen sijaan niitä lahjoitetaan kaikille mieleltään normaaleille hyvää tahtoa omaaville miehille ja naisille auliisti ja runsain mitoin. Kuten meidän hallitsijamme Luoja-Poika Kristus Mikael vakuutti uskoille ollessaan Jeesus Nasaretilaiseksi inkarnoituneena: *Tulette tietämään totuuden, ja totuus on tekevä teistä vapaita* [162:7.2].

Toisen tien tavoittelu stimuloi ja innostaa ihmisen kaikista mahdollisista kokemuksista järjestyttävimpään ja innoittavimpiin: *henkilökohtaiseen totuudenetsintään; älylliseen löytämiseen liittyvien vaarojen kohtaamisesta koituvaan iloon; päätökseen ryhtyä tutkimaan henkilökohtaiseen uskonnolliseen kokemukseen liittyviä realiteetteja; siihen yllyttävään tyydytykseen, jonka kokee henkilökohtaisena riemuvoittona saadessaan todellisuudessa todeta, että hengellinen usko on voittanut* [155:5.10].

- Idealistisen palvelun tie tekee mahdolliseksi yhteistyön ihmisten kesken – sekä Jumalan ja hänen enkeleidensä kanssa – kehittyneemmän ja kestävämmän sivilisaation rakentamisessa. Erään Voimallisen Sanansaattajan suosittelemista viidestä henkilökohtaisesta muutoksesta neljä on sosiaalisia tai älyllisiä ja vain yksi hengellinen (52:6). Niistä viidestätoista tekijästä, jotka eräs Arkkienkeli tunnistaa ratkaisevan tärkeiksi sivilisaation ylläpitämisessä ja kehittämisessä, vain kahta voisi pitää osittain hengellisenä (so. soihdunkantajien luonne ja rodun omaksumat ihanteet), loppujen kolmentoista tekijän taas ollessa täysin mielellisiä ja ai-

neellisiä [906–912]. Niistä kahdestatoista mestariserafikunnasta, jotka ovat vastuussa jatkuvan varttumisen ja kehittymisen vaalimisesta Urantia-planeetallamme ainoastaan yhdellä joukkokunnalla on erityisen hengellinen tehtävä (so. uskonnonvartijat); loppujen yhdentoista palvelulla on monenlaisia muita tarkoituksia (114:5).

Kaikista näistä syistä idealistisen palvelun tiehen ehdottomasti sisältyvät ne mestariserafin aikaansaannoksessa muotoillut järjestelmälliset ponnistelut, jotka ovat The Global Endeavorin (<http://www.globalendeavor.net>) ydin, mutta tämä kolmas tie on laajempi ja se käsittää myös monia muita näkökohtia ja toimintaa, niin nyt kuin tulevien sukupolvien aikana. Kuten Melkisedek on ilmoittanut:

Uskonnon asiana on luoda, ylläpitää ja herättää yksittäisessä kansalaisessa sellaista kosmista kuuliaisuutta, joka ohjaa häntä saavuttamaan menestystä kaikkien näiden vaikeiden mutta toivottavien yhteiskunnallisten palvelusten edistämiseksi [99:3.16].

Planeettamme kohtalo

Eräs *Urantia-kirjan* kirjoittajista kertoo meille, että Jumalan yksilöä kohtaan osoittama rakkaus saa aikaan kaikista yksilöistä koostuvan jumalallisen perheen, Paratiisin-Isän vapaataitoisten lasten universaalisen veljeskunnan. Lisäksi hän toteaa:

Veljeys on jokaisen universaaliseen olemassaoloon kuuluvan persoonallisuuden välisen suhteen tosiasia. Yksikään persoona ei voi välttyä niiltä sinnauksilta tai niiltä kiroilta, jotka kulloinkin ovat tuloksena subteesta muihin henkilöihin. Osa hyötyy tai kärsii yhdessä kokonaisuuden kanssa. Kunkin ihmisen hyvä pyrkimys hyödyttää kaikkia ihmisiä; itse kunkin ihmisen erehdys tai pahuus lisää kaikkien ihmisten koettelemuksia [12:7.11].

Vaikka Urantian asukkaat todellakin ovat Isän rakastettuja lapsia, niin aivan käytännölliseltä näkökannalta katsoen meitä pitävät epäedullisessa asemassa ne kollektiiviset koettelemukset, jotka raastavat ihmiskuntaa Caligastian petoksen ja Aatamin lankeemuksen seurauksena. Toisaalta rakastetun Luoja-Poikamme Kristus Mikaelin lahjoittautuminen oli poikkeuksellinen kunnia ja etuoikeus, ja me tiedämme, että Isän, Pojan ja Myötätoimijan henget jatkavat Jumalan rakkauden armon ja hoivan vuodattamista.

Hengellisin termein ilmaistuna kolmessa yllä esitettyssä tiessä ilmenee ensimmäistä kolmiyhdyttä symboloivia sävyjä – rakkauden, armon ja huolenpidon kolminkertainen liitto – kolmen ikuisen paratiisipersonaalisuuden tavoitteellinen ja persoonallinen yhteenliittymä, joka vastaa ylösnousemuksesta (104:4). Filosofian tien näkökulmissa esimerkiksi tulee esiin Universaalisen Isän yhdistävä luonne, Isän,

joka on Absoluuttien absoluutti ja se alkuperäinen absoluuttinen lähde, josta on peräisin kaikki aine, mieli ja henki; hengellisen veljeyden tien näkökulmissa tulevat esiin Iankaikkisen Pojan rajaton armo, puoleensa vetävä hengellinen voima ja jalomielinen lahjoittautumissuunnitelma, jonka mukaan Iankaikkisen Pojan Pojat tuovat esiin ja selventävät Isän rakkautta; ja idealistisen palvelun tien näkökulmissa tulee esiin se loputon huolenpito aineesta ja mielestä, josta vastaa Ääretön Henki, ja ymmärrettävästi finiittisellä tasolla hänen paikallisuniversumilapsensa huolehtivat monenlaisesta hoivasta.

Ainoana Nebadonin planeettana, jolle rakastettu Luoja-Poikamme Kristus Mikael on ilmestynyt (tai tulee ilmestymään) tämän maailman kuolevaisena, Urantiasta on todennäköisesti tulossa hänen seitsemännen lahjoittautumisensa pyhäkkö sekä muistomerkki hänen viimeisille askelilleen, joilla hän ansaitsi korkeimman suvereenisuuden ja jotka tekivät hänestä Mestari-Pojan. Me Urantian asukkaat olemme Mikaelille velkaa hartaimmat ponnistelumme häivyttääksemme Urantian aikaisempien epäonnistumisten pitkälliset jälkivaikutukset samalla kun toteutamme planeetan kohtaloa. Vaikka meillä yhdessä seuraajiemme ja perillistemme kanssa on edessä haastava, jyrkkä ja vaivalloinen kapuaminen, uskon, että esittelemäni kolmen tien tarmokas tavoittelemine voi olla siinä ratkaisevana apuna muutaman seuraavan sukupolven ja vuosisadan aikana.

Neal Waldrop

28. maaliskuuta 2009

Derwood, Maryland, Yhdysvallat

LÄHDEVIITTEET

- Elämänkantaja, 65:5.4.
- Melkisedek, 103:6.9.
- Melkisedek, 101:2.1.
- Jumalallinen Neuvonantaja, 2:7.10.
- Yksinäinen Sanasaattaja, 112:5.22.
- Melkisedek, 92:5.13.
- Melkisedek, 94:12.7.
- Keskiväliolentojen komissio, 170:3.10.
- Keskiväliolentojen komissio, 195:9.6.
- Voimallinen Sanansaattaja, sivut 52:6.3–7.
- Arkkienkeli, 81:6.
- Serafien päällikkö, 114:6.
- Voimallinen Sanansaattaja, 52:5.
- Melkisedek, 92:3.2.
- Mantutia Melkisedek, 120:3.6.
- Viisauden Täydellistäjä, 14:5.11.
- Keskiväliolentojen komissio, 160:1.3.
- Keskiväliolentojen komissio, 162:7.2.
- Keskiväliolentojen komissio, 155:5.10.
- Melkisedek, [99:3.11].
- Viisauden Täydellistäjä, 12:7.10–11.
- Melkisedek, 104:3.7–104:4.5.

Kääntänyt Jouni Nurmi

Totuus, kauneus, hyvyys ja sinä

Richard E. Warrenin pian ilmestyvän kirjan ”Totuus, kauneus ja hyvyys *Urantia-kirjassa*” ensimmäisestä luvusta otettu katkelma.

RICHARD E. WARREN
Yhdysvallat

Luodun olennon kannalta jumalallisuus on ymmärrettävissä totuutena, kauneutena ja hyvytenä [0:I.17]

Kuvittele hetken olevasi Paratiisissa, jossa Isämme on lopulta määrää ottanut sinut vastaan ikuisuuteen päivänä, jona tapaavat Jumalan. Tuijottaessasi pelon vallassa ja sokeasti rakastuneena Isän kasvoihin, hän panee merkille, missä olet syntynyt. Pohdit erittäin pitkää tietäsi Urantialta Paratiisissa olevan Jumalan luo. Takanasi näet muistoissasi kummittelevat valtavan opiskelun ja opettamisen muodostamat rakennustelineet ja odostat innokkaasti ikuisuudessa tapahtuvaa palvelua, jolloin uupumatta autat Isää monessa suuressa ja mahtavassa hankkeessa. Edessäsi on päättymättömän urasi hienoin hetki; hengen lopullisuus, jonka olet koko Kotiin kulkemasi matkan aikana saavuttanut totuuden mukaisesti elämällä, hyvää tekemällä ja kauneutta luomalla, on huipentunut ylenemiseesi ajasta ikuisuuteen. Onnea agondonterille!

Jos haluat tuntea Jumalaa, niin käsitä, että on olemassa tämä kolmikko: totuus–kauneus–hyvyys. Kirjoittajat sanovat tämän monella tavalla, ja ilmoituksessa on tosiaankin yli 80 kappaletta, joihin nämä kolme sanaa liittyvät. Jos haluat vilpittömästi tuntea Jumalaa ja olla hänen kaltaisensa, niin silloin haluat tutkia hänen olemustaan, sillä Jumala on elävä hengellinen arvo – täydellisyys henkilöinä. Kun löydät ja yhdistät Isän totuuden, kauneuden ja hyvyyden toisiinsa, muutut näiksi eläviksi arvoiksi. Ne toimivat sinussa ja sinun kauttasi. Alkuperäinen arvo on Hengen maailman substanssi, jossa lahjoitettu persoonallisuus ja jumaluuden rakkaus yhdistyvät luodakseen suuren, moninaisen, jumalallisen persoonallisuuksien perheen – sinut mukaan lukien.

Koko ilmoituksessa on yli 3 000 lausetta, joissa esiintyy sanat ”totuus”, ”kauneus”, ”hyvyys” tai jokin niille sukua oleva sana; niistä kaksi kolmasosaa käsittelee totuutta. Miksi tekstissä todella on näistä kolmesta suurin osuus? Kuinka aikaan ja avaruuteen sidotut ihmiset voivat parhaiten yrittää ymmärtää tätä alkuaikojen kolminkertaista käsitettä, joka pyrkii määrittelemään Jumalan alkuperäiset, infiniittiset, ikuiset ja henkilökohtaiset arvot?

Isä Jumala haluaa antaa sinulle lahjaksi maailmankaikkeuden kiedottuna hienoimpaan kankaaseen, mitä kuvitella saattaa. Sen keskipisteessä ovat elävä totuus, rajaton kauneus ja ikuinen hyvyys – toisin sanoen Isä ja Paratiisin-koti. Pääset kyllä sinne, mutta ensin sinun tulee läpäistä pikainen testi tässä pikkuriikkisessä sielujen hoitopai-

kassa, joka pyörii syrjäisessä avaruudessa. Testin tarkoituksena on selvittää, onko sinulla edellytyksiä kehittää itsellesi ne ylevät arvot, jotka vaaditaan Paratiisin asettamiin haasteisiin.

Aineellinen maailmankaikkeus on täynnä leijuvia, tähtiä kiertäviä saarekkeitä, joilla kaltaisesi ihmiset, Jumalan lapset, syntyvät, alkavat elää, oppivat ja etenevät seuraavaan hengellistä todellisuutta opettavaan maailmaan. Me kaikki kierrämme Paratiisia, ja enemmän tai myöhemmin me opimme täydellisesti, päätöksiä tehden, tuntemaan Isän totuuden, kauneuden ja hyvyyden.

Pyydän, että et antaisi metaforan lahjana annettusta maailmankaikkeudesta johtaa itseäsi harhaan, koska matka Paratiisiin saakka tulee olemaan raskas. Se tulee vaatimaan sinulta täyden mitan kaikin mahdollisin tavoin ja enemmänkin – mutta et haluaisi elää millään muullakaan tavalla. Jos pyritään saavuttamaan ehdoton täydellisyys ja jos Paratiisin-Isä olisi yksinkertainen ja lempeä, niin haaste ei olisi houkutteleva, ihana, ihailtava, tekemisen arvoinen tai tavoittelun arvoinen.

Finiittisen ihmisen kannalta totuus, kauneus ja hyvyys kattavat täyden ilmoituksen jumalallisuustodellisuudesta [56:10.19].

Miten suuressa seikkailussa oletkaan mukana! Synnyit tällä jäähtyvällä tähtiaineesta koostuvalla pikkuruuisella läntillä, erään, muiden lähes rajattomien tähtikasautumien kanssa läpi avaruuden pyörivän galaksin yhden epäsuotuisan lonkeron laidalla. Täältä alkaa uusi tiesi Jumalan luo, tie, jota ei ole kuljettu aikaisemmin eikä tulla kulkemaan sen koommin. Kaikki tämä tapahtuu, kun elät – kokemus kerrallaan – Isän suureen suunnitelmaan uskoen.

Jumala edellyttää, että olemme lopulta täydellisiä totuuden, kauneuden ja hyvyyden suhteen. Rakastava Isämme antaa käyttöömmehän yllin kyllin niin aikaa kuin lukemattomia viisaita opettajiakin auttaakseen meitä oppimaan ja käyttämään täydellisesti kumpiakin hyväksemme Paratiisiin suuntautuvan matkamme aikana.

Jotkut arvelevat, että matka kotiin voisi kestää 20 miljardia Urantian vuotta! Toiset spekuloivat, että aika tiivistyy Paratiisia lähestyttäessä, ja siksi aikatekijää on mahdoton laskea. Olipa asian laita miten tahansa, niin lyöpä nyt lukkoon oma kantas, aseta Paratiisi tähtäimeesi – matkasi on alkanut sillä hetkellä, kun teet tämän valinnan. Askel, toinen, Paratiisi! Sinulla tulee myös olemaan rooli vielä suuremmassa suunnitelmassa Paratiisin tuolla puolen. Käsitätkö, minne johtaa täydellisyys?

Kaikin tavoin täydelliseksi tuleminen on paljon enemmän kuin planeetalla syntyneet luodut aluksi pystyvät kuvittelemaan, mutta se on saavutettavissa ajan mittaan ja käyttämällä jumalallisen johdatuksen etsimisessä vapaasta tahdosta tehtyä valintaa. Jos pidät lujasti kiinni päämäärästäsi, uskostasi ja luottamuksestasi kaiken Isään, todellisiin tarpeisiin tullaan vastaamaan aina kun on päätöksenteon aika.

Kosmos on yhtä valtavaa koulua, jossa Jumalan luova voima ja halu lahjoittaa vapaata tahtoa tulee ilmi SINUSSA! Isä antaa sinulle maailman, josta olet peräisin, täydellisine opettajineen elämän oppimista varten sekä menettelytavan, jolla täytetään ihmiskunnan hartain aikakausien takainen toive – tavan, jonka avulla välttyään pysyvältä kuolemalta ja löydetään rakastavan Jumalan kädet. Hyvyys ja rakkaus viitoittavat kaikille eloon jääville sieluille tien jokaisen esteen ympäri, totuus on makkakka ja kauneus inspiroi aina olemassaolon ja toiminnan luovia puolia matkasi varrella.

Olet eräs sielu – eräs äärettömässä maailmankaikkeudessa kulkeva pyhiinvaeltaja, joka on mukana suuressa täydellisen rakkauden ja jumalallisen ymmärryksen etsinnässä. Biljoonat ja taas biljoonat sisaruksesi matkaavat rinnallasi etsien kaikkien olevaisten ja olentojen keskusta, jossa suurenmoisella Isällämme on varattuna paikka jokaiselle tässä etsinnässä onnistuvalle.

Paratiisista alas laskeutuvat lapset syntyvät jumalallisina. He saapuvat yhtenä virtana avaruuteen ja aikaan tervehtimään teitä totuus, kauneus ja hyvyys mukanaan. He opastavat teidät Isän huoneeseen ja opettavat teille, miten voitte tulla täydelliseksi hänen silmissään. Toimitte näin, koska Jumalan tunteminen ja rakastaminen merkitsee sitä, että annatte periksi hänen kaikenkattavalle ja ikuisesti säteilevälle rakkaudelleen, lumovoimalleen, hyvälle tahdollaan ja jumalalliselle valolleen. Voit vain kuvitella, minkälainen Jumalan oltava, kun hän on pystynyt luomaan universumien universumin, jonka koetinkivenä on hyvyys. Sellainen universumi edellyttää persoonallisuuteen liittyviä kehysrakenteita. Näiden rakennustelineiden kolme pääpilaria ovat totuus, kauneus ja hyvyys.

Kaikkien pimeän avaruuden läpi kiertävien galaksien myriadeissa sielujen taimitarhoissa ajattelukykyisten asukkaiden on varmaankin kysyttävä itseltään ja asukaskumppaneiltaan: Mitä tämä elämä on, ja kuka sen loi? Sekä omakohtainen että aikakausikohtainen ilmoitettu totuus antavat aitoa valaistusta persoonallisen Jumalan, kaikkien rakastavan Isän hahmossa. Jumalamme on sekä universaalisen tarkoituksen että persoonallisen rakkauden luoja ja antaja, ja se tulee julki elävänä totuutena, hyvytenä ja kauneutena.

Jokainen itsetajuinen olento haluaa jossakin vaiheessa tietää totuuden Isästä Jumalasta, ja jotkut onnistuvatkin siinä, jopa omamme kaltaisessa maailmassa, jossa opasteet ovat vaihtaneet paikkaa ja sekoittuneet harhaan johtaviin. Aidon ilmoituksen mukaan Jumalan tunteakseen on tunnettava totuus, kauneus ja hyvyys ja oltava niiden mukai-

nen. Jumala on niitä kaikkia kolmea elävänä ja niiden kaikessa täydessä loistossa.

Suunnitellessaan maailmankaikkeutta Jumala ajatteli sinua myötäluoja; Jumala tarvitsee kokemustasi. Isä myös antaa käytettäväksi vapaan tahdon niin pitkälle kuin sen suinkin voi antaa suodessaan sen kaltaisillesi maallisille olennoille – mutta ilo omata tahdon vapaus on myös monilla, jotka ovat yläpuolellanne. Vastineeksi vapaasta tahdostasi sinulta edellytetään ainoastaan, että jonakin päivänä, uskon avulla, päätät, että sinusta tulee Jumalan koskaan päättymättömän, alati laajenevan kosmisen perheen jäsen, ja että osallistut kaikkein suunnattomimpaan hankkeeseen: tämän lukemattoman täydellisyyden lasten perheen luomiseen ajan ja avaruuden yli äärimmäisille, perimäisille ja absoluuttisille rajoille.

Vilpitön hyvyyden, kauneuden ja totuuden tavoittelu vie Jumalan luo [195:6.17].

Totuus, kauneus ja hyvyys ovat lähtöisin yhdestä suuresta ja mystisestä kaiken yläpuolella olevasta olennosta, jota nimitetään Jumalaksi – Isäksemme. Jumala antaa ja janoaa rakkautta; Isämme rakastaa persoonallisesti ja liikuttavalla tavalla jopa kaikkein vähäisintä Jumalaa tuntevaa jälkeläistään – sinua. Kuinka suurenmoinen onkaan Isä, joka suo tämän persoonallisen rakkautensa meidän kaltaisillemme, näin ilmeisen vähäpätöisille sieluille, jokaiselle ja itse kullekin, ja kuitenkin tekee töitään taivaallisen sorvin ääressä?!

Täydellinen rakkaus on Isän universaali asenne sinua kohtaan, kauneus taas on sekä totuuden että hyvyyden väistämätön ilmaus. Jumalan hyvyys on ilmeisesti alkuperäinen, kaikkialla läsnä oleva ja alati laajeneva hänen yli laajan maailmankaikkeuden hajaantuneiden biljoonien lastensa elämässä. Hyvyys itää, juurtuu ja kukkii Isän hyvien puutarhurien kuten Jeesuksen vanavedessä. Jumala kansoittaa maailmankaikkeuden persoonallisella rakkaudellaan – ja rakkaus on totuus, kauneus ja hyvyys aktuaalistuneina.

Kun Isä on tekemissä tietämättömyytesi ja javuuksiesi kanssa, hänen luonteenaan ja asenteenaan ovat hyväntahtoisuus ja armo. Tietämättömyydessä ja erehtymisessä ei ole väärää tai häpeällistä niin kauan kuin ne koetaan ja niitä käytetään astinkivinä täydellisyyteen. Onko lapsi hämmentynyt siksi, että hän on nuori? Tie Paratiisiin on kivetty hyvin aikomuksin, niin kauan kuin tien päässä on saavutettu aikomusten ja tekojen täydellisyys.

Miten monella tavalla totuuden, kauneuden ja hyvyyden onkaan ilmettävä tässä valtavassa universumissa, jossa me asumme! Ihmiskunta on nopeasti pääsemässä eroon pelosta ja heräämässä huomaamaan tieteen tosiasiat. Samanaikaisesti ihmiset enemmän kuin koskaan epäilevät, onko suuren Jumalan olemassaolo totta, sillä eihän mikään itsesi kaltainen tai kosmoksen kaltainen luomus voisi tulla todellisuudesta, joka on sattumanvarainen ja jolla ei ole tarkoitusta.

Henkilökohtainen kokemuksesi tapahtuu kolmella tasolla: fyysisellä, älyllisellä/emotionaalisella ja hengellisellä tasolla. Kaikki ovat peräisin persoonallisesta Jumalasta, kaikkien rakastavasta Isästä. Kaikkien olentojen ja olevaisten keskuksessa on Jumalan henkipersoonana. Jumalan täytyy olla persoona, sillä eikö persoonallisuuden luoja ole persoona? Jumala on tosiaankin Ensimmäinen Persoonana, mutta minkälainen on Jumala?

Yhteiskunnan saamat ilmoituskertymät ja sen hellittämätön tieteellinen tutkiminen saattavat yhteen maailmanlaajuisen sivilisaation kauan kaivattuun keskusteluun Jumalan olemassaolosta ja – isolla T-kirjaimella kirjoitettavan – Totuuden olemuksesta. Ainoastaan sisäinen uskonnollinen kokemus voi vahvistaa todeksi Jumalan olemassaolon, ja sen vuoksi uskonnonharjoittajien keskuu-

dessa voidaan käydä vain yhtä keskustelua. Mikä on Jumalan Totuus? Jos Jumala on absoluuttinen Totuus, niin kaikki muukin totuus liittyy Jumalaan. Isä Jumala on totuuden normi universumien universumissa.

Jumala ei millään olemassaolon tasolla voi ylittää tällaisella tasolla elävien olentojen käsityskykyä. Kuolevaisen ihmisen täytyy totuutta tuntemalla, kauneutta arvostamalla ja hyvyttä palvomalla kehittää kyky rakkauden Jumalan tuntemiseen ja koboavien jumaluustasojen kautta edetä sitten Korkeimman ymmärtämiseen. Kun Jumaluus on näin käsitetty voiman osalta yhdistyneeksi, voidaan tämä sen jälkeen personoida hengen osalta luodun olennon ymmärrettäväksi ja saavutettavaksi [56:6.3].

Kääntänyt Jouni Nurmi

Mitä kohtaamme ulkoavaruudessa?

BILL SADLER, JR.
USA

William Sadler, Jr., eli Bill, jolla nimellä hänet paremmin tunnetaan, oli lahjakas Urantia-kirjan opiskelija, jolla oli myös ilmiömäinen kyky tislata kirjan mutkikkaimmatkin opetukset pubekielelle. Muutamat hänen epämuodolliset esityksensä nauhoitettiin, ja tämä artikkeli laadittiin yhden tällaisen joko v. 1958 tai 1959 pidetyn opintoryhmäesityksen puhtaaksikirjoituksesta. Hän kirjoitti myös teoksen A Study of the Master Universe ja sen liiteosan. Seuraava nauhoitettu teksti saattaa sisältää myös kuulijakunnalta tulevaa palautetta. Tekstiin, joka ei ehkä täydellisesti vastaa alkuperäisen esityksen sisältöä, on syvällisempää tarkastelua varten lisätty joitakin lainauksia Urantia-kirjasta tai viittauksia siihen.

Tutkitaanpa, mitä ulkoavaruudesta voisi löytyä. Miten sitä tullaan hallitsemaan? Ensinnäkin suuruniversumi tulee muuttumaan. Jotkut olennot, jotka ovat nyt paikallaan pysyviä, eivät ehkä jääkään paikalleen. Tiedämme, että on olemassa vakinaisten kansalaisten ryhmiä. Esimerkiksi keskiväliolentoja sanotaan vakinaisiksi kansalaisiksi. Tiedättehän, ettei meitä pidetä kansalaisina. Emme elä täällä tarpeeksi kauan. Mutta keskiväliolennot elävät Urantialla pitkiä aikoja. Hekin muuttavat kuitenkin lopulta pois. Aatamit ovat Jerusemin vakinaisia kansalaisia, mutta hekin muuttavat pitkän, pitkän ajanjakson kuluttua. Vain muutamia heistä valtuutetaan planetaarisiksi Aatameiksi. Jotkut palvelevat planetaaristen Aatamien jälkeläisiä tuottamattomina avustajina valon ja elämän aikakautena. Jotkut saavat lopulta luvan lähteä Paratiisin-matkalle suoraan Jerusemista.

On olemassa Isän maailmojen syntyperäisasukkaita. Havonalla on syntyperäisasukkaansa. Paratiisissa on kahdenlaisia kansalaisia: niitä, jotka ovat syntyneet siellä ja joilta puuttuu kokemus planeetoilla asumisesta, ja Suuntaajaan fuusioituneita ylönousemuksellisia. Heidän statuksensa tulee muuttumaan nykyisen universumiaikakauden päättyessä.

Luodut, jotka kolminaistavat – luodun kolminaistama poika – ja jotka kokevat hengellisen kaksoisyhdistymisen – mitä sillä tarkoitetaan? Älkää kysykö minulta; minä vain siteeraan. Heidän statuksensa voi muuttua nykyisen universumiaika-

kauden päättyessä. Havonassa on miljardi Univeraalista Sensoria, yksi kussakin maailmassa. Heillä ei ole ollut luomisestaan asti minkäänlaista tehtävää. Heidän siellä olonsa ennakoi luultavasti jonkin tulevan universumiaikakauden tarpeita.

Mitä ulkoavaruudessa sitten tapahtuu? Ensiksi meillä on kaksi Kolminaisuutta, jotka toimivat ja vaikuttavat toisiinsa. On Paratiisin Kolminaisuus, joka on toiminnallisessa yhteydessä ensimmäiseen kokemukselliseen Kolminaisuuteen. Toiseksi meillä on Korkein Olento, joka toimii suuruniversumin hallitsijana ja ulkoavaruudessa ylimpänä kaikkivaltiaana.

Uskon, että Seitsemän Valtiashenkeä tulevat edelleen toimimaan. En tiedä, toimivatko he seitsemän superuniversumin yhteydessä vai eivät, mutta olen varma, että he tulevat toimimaan ulkoavaruudessa. Muistatthän, etteivät nämä Valtiashenget ole ainoastaan Korkeimpia Henkiä vaan he ovat Jumaluuden perimmäisiä ilmentymiä. Ulkoavaruudessa saattaa olla kahta tai kolmea Luoja-Poikien tyyppiä, mutta tästä lisää tuonnempana.

Mekin tulemme olemaan siellä. Ja eräs tehtävämme on korvata ulkoavaruuden asukkaille se, etteivät he voi koskaan kokea sellaista evolutionaarista kasvua kuin me olemme kokeneet.

Uskon, että finiittinen todellisuus tulee säilymään, koska Havonassa on finiittinen todellisuus, mutta evolutionaarinen, kokemuksellinen kasvu ei ole enää saavutettavissa. Alkaa absoniittinen kasvu. Tämä on karkea arvio.

Millaisia nämä ulkoavaruuden asukkaat tulevat olemaan? Kuvitelkaapa, kuinka kaksi syntyperäistä Havonan asukasta ennen Grandfandan sinne saapumista pohtii, millaisia superuniversumien asukkaat ovat. He tietävät superuniversumien olemassaolosta mutta eivät ole koskaan nähneet epätäydellistä olentoa. He tuntevat vain täydellisinä syntyneitä olentoja. Enkä usko, että syntyperäinen havonalainen saattoi kuvitella epätäydellistä olentoa. Hänen oli tavattava sellainen olento. En usko, että mekään voimme kuvitella ulkoavaruuden asukkaan olemusta.

Tarkastelkaamme kysymystä Luoja-Pojista ja Luovista Hengistä. Voisitte panna muistiin pari viitettä. Sivun 235 kappaleessa 4 puhutaan yli 700 000 Luoja-Pojasta. Sivulla 1299, kappaleessa 5, puhutaan lähes miljoonasta Luoja-Pojasta. Ja Luovia Henkiä on yhtä monta, eikö niin?

Tehdäänpä nyt vähän ajatustyötä. Tiedämme, että Päivien Yhdistyneitä on täsmälleen 700 000, joista jokainen on luotu toimimaan Kolminaisuuden lähettiläänä Luoja-Pojan hovissa. Tiedämme, että Kokonaisuniversumin Arkkitehtien suunnitelmät käsittävät täsmälleen 700 000 paikallisuniversumia, sillä meille kerrotaan, että paikallisuniversumin energiavaraus on suunnilleen sadastuhannesosa superuniversumin vahvuusvarannosta.

Asuttujen maailmojen tarkkaa lukumäärää ei ole ilmoitettu, mutta paikallisuniversumien tarkka lukumäärä on tiedossa. Mutta Luoja-Poikia on enemmän kuin 700 000; heitä on lähes miljoona. Eikä mikään viittaa siihen, että heidän määränsä olisi kiinteä.

En usko, että Universaalinen Isä ja Iankaikkinen Poika koskaan lakkaavat tuomasta julki samansisältöisiä ajatuksia, ja joka kerta kun he niin tekevät, syntyy uusi Luoja-Poika ja uusi Luova Henki eriytyy Äärettömästä Hengestä. Eihän seitsemässä superuniversumissa silloin voi olla tilaa kaikille Luoja-Pojille?

Ja tämä merkitsee sitä, että kun mennään ulkoavaruuteen, sinne menee kahdenlaisia Luoja-Poikia: Mestari-Mikaeleita, jotka ovat saaneet kokemusta luojina toimimisesta nykyisen universumiaikakauden kuluessa, ja Luoja-Poikia, jotka aloittavat luojina toimimisen vasta seuraavalla universumiaikakaudella.

Ja näitä Luoja-Poikia on ehkä kahta tyyppiä. Ensimmäinen tyyppi on nyt olemassa oleva Luoja-Poika, jonka ei ole määrä toimia luojana nykyisellä universumiaikakaudella. Toinen tyyppi on Luoja-Poika, joka syntyy ja myös toimii seuraavalla universumiaikakaudella.

Luoja-Poikia voi siis olla kolmenlaisia: ne, jotka syntyivät nykyisellä aikakaudella ja jotka toimivat tällä aikakaudella luojina; ne, jotka syntyivät tällä aikakaudella, joilla on henkilökohtaisia muistoja tältä aikakaudelta, mutta jotka eivät toimineet luojina; ja ne, jotka sekä syntyvät että toimivat luojina seuraavalla universumiaikakaudella.

Miten suuri on ensimmäinen ulkoavaruuden taso? No, se on vasta kehkeytyvässä. He valavat siellä betonia. Palstoitus on vielä kesken ja viemä-

reitit ollaan laskemassa.

Ja siellä on jo 70 000 ainekertymää, joista jokainen on suurempi kuin yksikään superuniversumi. Ne tulevat olemaan huomattavasti suurempia. Jos siellä on 70 000 ainekertymää ja 700 000 Luoja-Poikaa, niin se viittaa minusta siihen, että kuhunkin ainekertymään osoitetaan kymmenen Mestari-Mikaelia.

Näkisin, että nämä Mestari-Mikaelit ovat ylempänä niitä Luoja-Poikia, jotka eivät ole vielä toimineet luojina, ja toimivat näiden valvojina. Kuvitellen, että luovaa toimintaa tapahtuu kahdella tasolla. Kaikki Mikaelit ovat olemukseltaan samanlaisia aivan kuten kaikki Ajatuksensuuntaajat ovat jumalallisuudeltaan identtisiä. Mutta Nebadonin hallitsija ei ole täysin samanlainen kuin hän oli tullessaan Paratiisista. Kokemus on tuonut hänen olemukseensa jotakin lisää. Tässä suhteessa Korkeinta edeltävät Mikaelit tulevat ikuisesti eroamaan Korkeinta seuraavista Mikaeleista. Mitä tahansa kokemuksia Korkeimman jälkeisillä Mikaeleilla sitten onkin, niihin ei sisälly Korkeimman Olennon kasvuun osallistumista. On oleva kahdenlaisia Mikael-Poikia, jotka ovat alkuperäiseltä, jumalallisuudeltaan olemukseltaan samanlaisia mutta varsin erilaisia hankitun, kokemuksellisen olemuksensa osalta. Kuulostaako tämä järkevältä?

Jos Nebadonin Luoja-Poika ja Luova Henki joskus kolminaistavat kanssaan yhdenvertaisen luojan, tämä olento ilmentää sekä heidän paratiisilista jumalallisuuttaan että heidän kokemuksellista kasvuaan.

Nämä Korkeimman jälkeiset Luoja-Pojat ja Luovat Henget, jotka eivät ole koskaan toimineet luojina superuniversumeissa, saattavat myös joskus kolminaistaa jonkun olennon, mutta tämä olento tulee olemaan erilainen, eikö totta?

Seuratkaamme paikallisuniversumin Äiti-Henkeä ensimmäiselle ulkoavaruuden tasolle. Hänet ja hänen Luoja-puolionsa on valtuutettu toimimaan siellä luojina. Voiko hän luoda serafeja?

Yleisö: Luulen, että voi.

Minä en usko.

Yleisö: Miksi ei?

Koska hän ei enää toimi kasvavan Korkeimman Olennon piirissä. Universumipotentialit ovat muuttuneet.

Yleisö: He tuovat omat antimensa Korkeimpaan Olentoon.

Hän on sama kuin Nebadonin Luova Henki, mutta hänen toimintansa kohde on muuttunut. Uskon, että hän tulee luomaan hoivaavia olentoja, mutta en usko, että ne ovat serafeja. Epäilen, voidaanko serafeja enää luoda nykyisen universumiaikakauden jälkeen.

Käsitätekö, miten erilaista siellä tulee olemaan? Me esimerkiksi oletamme sokeasti, että se, mitä näemme, on universaalista, mutta ei se ole, niin kuin ei ilmakaan ole universaalista. Tiedämme, että jos menemme tarpeeksi kauas maanpinnalta, ilma loppuu. Mutta hyväksymme sen, että

Korkein Olento on universaalinen todellisuus jokseenkin samoin kuin hyväksymme sen, että planeetan ilmakehä on universaalinen ympäristö.

Luovan Hengen personoiminen on siellä jonkin verran erilainen kuin täällä. Hän lähtee ulkoavaruuteen toisen vaiheen henkenä ja muuttuu sinne saavuttuaan kolmannen vaiheen hengeksi. Mutta persoonallisuuden saavuttamisen täytyy olla siellä jotenkin erilaista kuin mitä se oli nykyisellä univsumiaikakaudella. Hänen olemuksensa on sama, mutta ympäristö on täysin erilainen, joten kokemuksellinen kasvutekijä tulee olemaan ratkaisevasti erilainen. Olen joskus miettinyt, mahtaako Seitsemäntuhat Jumala pysyä Seitsemäntuhatena Jumalana. Tai muodostaako Seitsemäntuhat Jumala lisää tasoja? Tuleeko Seitsemäntuhaten Jumalasta – spekuloidaamme rohkeasti – Kymmenkertainen Jumala? Kuka tietää?

Kuinka monta Luoja-Poikien tasoa siellä tulee olemaan? Ainakin kaksi ja mahdollisesti kolme.

Tämä totaalisen jumaluusfunktion seitsemäs taso on mahtava, eikö totta? Huomaatteko, miten tämä taso alkaa tavallaan reaalisenä absoluuttina, käy alhaalla ja palaa takaisin reaalisenä absoluuttina? Voitteko kuvitella mitään vastaavaa?

Tarkastellaanpa ihan vain vertailun vuoksi universaalisia ei-hengellisiä energiajärjestelmiä – fyysisiä energioita. Alussa on avaruuden voimavara, josta he käyttävät sanaa *absoluta*. Se muuntuu siten alkuvahvuudeksi, josta käytetään sanaa *segregata*. Se taas muuntuu emergentiksi energiaksi, josta käytetään sanaa *ultima*. Ja se muuntuu univsumivoimaksi eli *gravitaksi*. Se on ainetta sellaisena kuin me sen käsitämme. Se alkaa sitten kääntyä takaisin kohti jotakin absoluuttista, koska Havonassa käytetään energiasta sanaa *triata*. Ja Ylä-Paratiisissa, transsendentaalien yhteydessä toimii energiamuoto, joka tunnetaan nimellä *tranosta*. Ja itse Paratiisin energia tunnetaan nimellä *monota*, ja se on puhdasta energiaa.

Ainoa tapa erottaa toisistaan monota ja Paratiisin-Jumaluuteen yhteydessä oleva henki on antaa sille eri nimi. Paratiisin aineellinen energia ja Paratiisin hengellinen energia ovat erotettavissa toisistaan vain nimen perusteella. Mielenkiintoista, eikö totta? Liike on sama kuin se minkä kohtaamme totaalisen jumaluusfunktion seitsemällä tasolla.

Tunnette tietenkin vielä kahdeksannen tason, jota ei tässä lueteltu. Se on absoluuttinen taso. Tarkastellaanpa tämän kokonaisunivsumin ko-koa.

Haluaisin arvioida, miten suuri on ensimmäinen ulkoavaruuden taso. Minusta on kiinnostavaa, että siellä on kymmenen kertaa enemmän Arkkitehtejä kuin seitsemällä superunivsumilla. Mutta vertaamalla lukua kolme lukuun seitsemän ei voi tehdä todellista arviota Havonan koon ja seitsemän superunivsumin koon välisestä erosta, vai mitä?

Voidaanko kirjan antamien tietojen perusteella tehdä laskelmia? Sivulla 360 ilmoitetaan Orvontonin säde. Se on 250 000 valovuotta. Se ei ole absoluuttinen säde, vaan se voi olla likimääräinen. Se

on kuitenkin Urantian etäisyys Uversasta. Ja meille on sanottu, että olemme Orvontonin reuna-alueella. Oletan siis, että olemme reunalla, tietäen hyvin, ettemme ole aivan ääri laidalla. Kuitenkin riittävän lähellä tätä arviota varten. Oletan, että jos Orvontonin laidalta on 250 000 valovuoden matka Uversaan, täytyy Uversasta olla toiset 250 000 valovuotta Orvontonin sisäreunaan. Yritän määrittää donitsin poikittaisen läpimitan, donitsin, jonka reiän sisällä on Havona. Ymmärrätkö, mitä tarkoitan? Oletan siis, että donitsin – seitsemän superunivsumin – poikittainen läpimita on puoli miljoonaa valovuotta. Ja havainnollisuuden vuoksi annan sille mittakaava-arvoksi yhden tuuman. En osaa kuvitella puolta miljoonaa valovuotta. Jessus, mikä onkaan maan ja auringon välinen etäisyys – 15 valominuuttia. Nämä ovat valovuosia!

Kuvitelkaapa nyt donitsia. Minulla on donitsi, jonka paksuus on yksi tuuma. Haluan nyt tietää, mikä on koko donitsin halkaisija. Tiedän donitsin poikkiläpimitan, mutta kuinka suuri on reikä? Tästä asiasta meillä ei ole mitään tietoa. Niinpä esitän kysymyksen: Voimmeko jättää reiän huomiotta? Mielestäni voimme, sillä ajattelen, että Havona on superunivsumiin verrattuna hyvin pieni. Yrittäkäämme nyt järkeillä. Havonassa täytyy olla volyyimia ja tilaa miljardille maailmalle. Unohtakaa sen 21 satelliittia ja pimeät taivaankappaleet. Mutta seitsemässä superunivsumissa on seitsemän biljoonaa asuttua maailmaa. Superunivsumeissa on seitsemäntuhatta kertaa enemmän asuttuja maailmoja kuin Havonassa. Ja tällöin on jätetty kokonaan huomiotta asumattomat sfäärit – auringot, pimeät saarekkeet ja arkkitehtoniset sfäärit.

Ajatelkaapa esimerkin vuoksi seuraavassa annettuja lukuja: *Mikäli kaikki suunnitelmassa mukana olevat paikallisunivsumit rakennusosineen olisivat jo olemassa, seitsemässä superunivsumissa olisi aavistuksen verran alle viisisataamiljardia arkkitehtonista maailmaa.* [175:3]

Superunivsumeissa on viisisataa kertaa enemmän arkkitehtonisia maailmoja kuin Havonassa. Tarkoitin sellaisia maailmoja kuin Jerusemit, Edentiat, Salvingtonit ja Uversat. Viisisataamiljardia arkkitehtonista maailmaa, aavistuksen verran alle... Mikäli ajattelette, että nämä asutut maailmat ovat jonkinlainen taivaankappaleiden lukumäärän kriteeri, niin seitsemää superunivsumia käsittelevän luvun lopussa sivulla 182 ilmoitetaan seuraavaa: *Urantian, oman maailmanne, suurunivsumin numero on 5.342.482.337.666. Tämä on Uversassa ja Paratiisissa käytetty maailmanne rekisterinumero, numeronne asutuista maailmoista pidetyssä luettelossa.* [182:7]

Ja oletan, että ne on rekisteröity järjestyksessä, aivan kuten Sataniassa. Me olemme Satanian järjestelmän numero 606, mikä merkitsee sitä, että ennen meitä on 605 maailmassa kehittynyt inhimillistä elämää. Me olemme 606:s maailma, jossa kehittyi inhimillisiä olentoja, ja numeromme määräytyi sen perusteella.

Se on iso numero, mutta kuulkaapa, mitä sitten sanotaan: *Tiedossani on myös fyysisten sfäärien rekiste-*

rinumeronne, – toisin sanoen he ovat rekisteröineet kaikki fyysiset taivaankappaleet, sekä asutut että asumattomat – mutta sen pituus on niin tavaton, että sillä on kuolevaisen olennon mielelle vain vähän käytännön merkitystä. [182:7]

Se on huomattavasti isompi luku. Niinpä, kun nyt päättelen, että asuttuihin maailmoihin perustuvat seitsemän superuniversumia ovat seitsemäntuhatta kertaa Havonan kokoisia, on kysymys hyvin varovaisesta arviosta. Ne ovat kaiken kaikkiaan paljon isompia, eikö totta? Eivätkä nämä maailmat eivät liiku sattumanvaraisesti. Ne liikkuvat seitsemän kehän lineaarisessa järjestyksessä. Orvontonin epäsäännölliset liikkeet vaativat täällä enem-

män tilaa kuin Havonan säännönmukaiset, järjestelmälliset liikkeet. Uskon, että keskusluomuksen volyyymi on todennäköisesti yksi sadasosa prosenttia suuruniversumin kokonaisvolyymistä. Prosentin sadasosa, se vastaa yhden sentin suhdetta saataan dollariin. Mielestäni niin pieni osa niin suuresta volyyymistä voidaan hyvin jättää huomiotta. Uskon, että donitsin reikä on niin pieni, ettei meidän tarvitse välittää siitä laskelmissamme. Niinpä pidän todennäköisenä sitä, että koko suuruniversumin halkaisija on kaksi kertaa Orvontonin poikkiläpimitan pituinen.

Kääntänyt Leena Kari

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeelliseksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on jätetty pois suomennoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA